

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2019. gada 16. maijā
(OR. en)

2018/0111 (COD)

PE-CONS 28/19

TELECOM 58
PI 29
RECH 84
MI 128
COMPET 116
DATAPROTECT 34
CYBER 38
CODEC 336

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu (pārstrādāta redakcija)

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
DIREKTĪVA (ES) 2019/...**

(... gada ...)

par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu

(pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

---

¹ 2018. gada 17. oktobra atzinums (OV C 62, 15.2.2019., 238. lpp.).

² Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK¹ ir būtiski grozīta. Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Ievērojot Direktīvas 2003/98/EK, 13. pantu un piecus gadus pēc Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/37/ES² pieņemšanas, ar ko grozīja Direktīvu 2003/98/EK, Komisija pēc apspriešanās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām izvērtēja un pārskatīja Direktīvu 2003/98/EK normatīvās atbilstības un izpildes programmas satvarā.
- (3) Pēc apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ņemot vērā ietekmes novērtējuma rezultātus, Komisija uzskatīja, ka nepieciešama rīcība Savienības līmenī, lai novērstu vēl atlikušos un potenciālos šķēršļus publiskā sektora un publiski finansētas informācijas plašai atkalizmantošanai visā Savienībā, atjauninātu tiesisko regulējumu tā, lai tas atbilstu digitālo tehnoloģiju attīstībai un vēl vairāk stimulētu digitālo inovāciju, jo īpaši attiecībā uz mākslīgo intelektu.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK (2003. gada 17. novembris) par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/37/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu (OV L 175, 27.6.2013., 1. lpp.).

- (4) Juridiskajā dokumentā iestrādātās būtiskās izmaiņas, kuru nolūks ir publiskā sektora informācijas potenciāla pilnvērtīga izmantošana Eiropas ekonomikas un sabiedrības labā, ir vērstas galvenokārt uz šādām jomām: nodrošināt reāllaika piekļuvi dinamiskajiem datiem, izmantojot piemērotus tehniskos līdzekļus, palielināt vērtīgu publisko datu krājumu atkalizmantošanu, tostarp datus no publiskiem uzņēmumiem, pētniecību veicošām organizācijām un pētniecību finansējošām organizācijām, risināt jaunu veidu ekskluzīvu vienošanos rašanās jautājumu, izmantot atkāpes no robežizmaksu piemērošanas principa un saistība starp šo direktīvu un dažiem saistītiem tiesību instrumentiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679¹ un Direktīvām 96/9/EK², 2003/4/EK³ un 2007/2/EK⁴.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību (OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

- (5) Piekļuve informācijai ir viena no pamattiesībām. Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk – "Harta") ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz vārda brīvību, un šīs tiesības ietver uzskatu brīvību un brīvību saņemt un izplatīt informāciju vai idejas bez valsts iestāžu iejaukšanās un neatkarīgi no valstu robežām.
- (6) Hartas 8. pants garantē tiesības uz personas datu aizsardzību un nosaka, ka šādi dati ir jāapstrādā godprātīgi, noteiktiem mērķiem, ar attiecīgās personas piekrišanu vai ar citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos, un neatkarīgas iestādes kontrolē.
- (7) Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) paredz izveidot iekšējo tirgu un sistēmu, kas nodrošina neizkropļotu konkurenci iekšējā tirgū. Dalībvalstu noteikumu un prakses saskaņošana publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas jomā dod ieguldījumu minēto mērķu sasniegšanā.

- (8) Dalībvalstu publiskais sektors vāc, sagatavo, reproducē un izplata visdažādākā veida informāciju daudzās darbības jomās, piemēram, sociālā, politiskā, saimnieciskā, juridiskā, ģeogrāfiskā, vides, meteoroloģiskā, seismiskās aktivitātes, tūrisma, uzņēmējdarbības, ar patentiem saistītā un izglītības jomā. Dokumenti, ko sagatavo publiskā sektora izpildvaras, likumdošanas vai tiesu varas iestādes, veido plašu, daudzveidīgu un vērtīgu resursu kopumu, kas var dot labumu sabiedrībai. Sniedzot minēto informāciju, kas ietver dinamiskos datus, vispārēji izmantotā elektroniskā formātā, tiek dota iespēja iedzīvotājiem un juridiskām personām rast jaunus veidus to izmantot un radīt jaunus, inovatīvus produktus un pakalpojumus. Dalībvalstīm un publiskā sektora struktūrām savos centienos padarīt datus viegli pieejamus atkalizmantošanai var būt iespēja gūt labumu un saņemt pienācīgu finansiālu atbalstu no attiecīgajiem Savienības fondiem un programmām, nodrošinot digitālo tehnoloģiju plašu izmantošanu vai publiskās pārvaldes iestāžu un sabiedrisko pakalpojumu digitālo pārveidi.
- (9) Publiskā sektora informācija ir ārkārtīgi svarīgs datu avots, kas var palīdzēt uzlabot iekšējo tirgu un izstrādāt jaunus lietojumus patērētājiem un juridiskām personām. Vieda datu izmantošana, tostarp to apstrāde, izmantojot mākslīgā intelekta lietotnes, var pārveidot visas ekonomikas nozares.

- (10) Ar Direktīvu 2003/98/EK noteica minimālo noteikumu kopumu, kas reglamentē dalībvalstu publiskā sektora struktūru, tostarp izpildiestāžu, likumdošanas iestāžu un tiesu iestāžu, turējumā jau esošo dokumentu atkalizmantošanu un praktiskus noteikumus atkalizmantošanas veicināšanai. Kopš ir ticis pieņemts pirmais noteikumu kopums par publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu, datu, tostarp publisko datu, apjoms pasaulē ir pieaudzis eksponenciāli, un tiek radīti un vākti jaunu veidu dati. Līdztekus notiek nepārtraukta attīstība datu analīzes, izmantošanas un apstrādes tehnoloģiju jomā, piemēram, attīstās mašīnmācīšanās, mākslīgais intelekts un lietu internets. Šī straujā tehnoloģiju attīstība ļauj radīt jaunus pakalpojumus un lietojumus, kuru pamatā ir datu izmantošana, apkopošana vai kombinēšana. Sākotnēji 2003. gadā pieņemtie un 2013. gadā grozītie noteikumi vairs neatbilst minētajām straujajām pārmaiņām, un tādējādi pastāv risks, ka publisko datu atkalizmantošanas sniegtās ekonomiskās un sociālās iespējas var palikt neizmantotas.
- (11) Virzība uz to, lai izveidotu uz datiem balstītu sabiedrību, kurā izmanto datus no dažādām jomām un darbībām, ietekmē ikviena Savienības iedzīvotāja dzīvi, cita starpā, ļaujot tiem rast jaunus veidus, kā piekļūt zināšanām un iegūt tās.
- (12) Digitālajam saturam ir nozīmīga loma šajā attīstībā. Saturs radīšana ir izraisījusi strauju jaunu darbvietu radīšanu pēdējo gadu laikā, un šī tendence aizvien turpinās. Lielākā daļa no minētajām darbvietām ir inovatīvos jaunuzņēmumos un mazajos un vidējos uzņēmumos (MVU).

- (13) Viens no galvenajiem iekšējā tirgus izveides mērķiem ir radīt apstākļus, kas veicina pakalpojumu un produktu attīstību Savienības mērogā un dalībvalstīs. Publiskā sektora informācija jeb informācija, kas vākta, sagatavota, reproducēta un izplatīta, pildot publisku uzdevumu vai sniedzot vispārējas nozīmes pakalpojumu, ir nozīmīgs digitālā satura produktu un pakalpojumu sākotnējais materiāls, un līdz ar progresīvu digitālo tehnoloģiju, piemēram, mākslīgā intelekta, sadalītās virsgrāmatas tehnoloģiju un lietu interneta, attīstību tā kļūs par vēl nozīmīgāku satura resursu. Šajā ziņā būtisks būs arī plašs ģeogrāfiskais pārrobežu pārklājums. Sagaidāms, ka plašākas šādas informācijas atkalizmantošanas iespējas *inter alia* ļaus visiem Savienības uzņēmumiem, tostarp mīkrouzņēmumiem un MVU, kā arī pilsoniskajai sabiedrībai likt lietā šīs informācijas potenciālu un dot ieguldījumu ekonomikas attīstībā un augstas kvalitātes darbvietu radīšanā un aizsardzībā, jo īpaši par labu vietējām kopienām, kā arī svarīgu sabiedrības mērķu, piemēram, pārskatatbildības un pārredzamības, īstenošanā.

- (14) Atļauja atkalizmantot publiskā sektora struktūru turējumā esošos dokumentus sniedz papildu labumu atkalizmantotājiem, tiešajiem lietotājiem un sabiedrībai kopumā, gan daudzos gadījumos arī pašai publiskā sektora struktūrai, jo tiek veicināta pārredzamība un pārskatatbildība, turklāt atkalizmantotāju un tiešo lietotāju sniegtās atsauksmes ļauj attiecīgajai publiskā sektora struktūrai uzlabot savāktās informācijas kvalitāti un savu uzdevumu izpildi.
- (15) Dalībvalstu noteikumi un prakse attiecībā uz publiskā sektora informācijas resursu izmantošanu ievērojami atšķiras, un tas rada šķēršļus minēto būtisko dokumentāro resursu saimnieciskā potenciāla pilnīgai īstenošanai. Būtu jāņem vērā tas, ka dalībvalstīs joprojām atšķiras publiskā sektora struktūru prakse publiskā sektora informācijas izmantošanā. Tādēļ būtu jācenšas panākt publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanas valstu noteikumu un prakses minimālā saskaņošanu gadījumos, kad atšķirības valstu noteikumos un praksē vai arī neskaidrība tajos traucē iekšējā tirgus netraucētu darbību un pienācīgu informācijas sabiedrības attīstību Savienībā.

- (16) Atvērtie dati kā jēdziens, vispārējā izpratnē, apzīmē datus atvērtā formātā, ko ikviens var brīvi izmantot, atkalizmantot un kopīgot jebkurā nolūkā. Atvērto datu politikai, kas veicina publiskā sektora informācijas plašu pieejamību un atkalizmantošanu privātiem vai komerciāliem mērķiem, paredzot minimālus juridiskus, tehniskus vai finansiālus ierobežojumus vai vispār tos neparedzot, un kas veicina informācijas apriti ne vien uzņēmēju, bet galvenokārt sabiedrības vajadzībām, var būt svarīga nozīme sociālās iesaistes veicināšanā, un tā var dot impulsu uzsākt un veicināt tādu jaunu pakalpojumu attīstību, kuru pamatā ir jauni šādas informācijas kombinēšanas un izmantošanas veidi. Tāpēc dalībvalstis tiek mudinātas attiecībā uz visiem dokumentiem, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, veicināt datu izveidi, pamatojoties uz principu "atvērts integrēti un pēc noklusējuma". To darot dalībvalstīm būtu jānodrošina konsekvents aizsardzības līmenis sabiedrības interešu mērķiem, piemēram, sabiedriskajai drošībai, tostarp, ja tas attiecas uz slepenu informāciju saistībā ar kritiskās infrastruktūras aizsardzību. Tām būtu arī jānodrošina personas datu aizsardzība, tostarp gadījumos, kad konkrētā datu kopā ietvertā informācija nerada fiziskas personas identificēšanas vai nošķiršanas risku, taču šāds risks varētu rasties, ja minētā informācija tiek kombinēta ar citu pieejamo informāciju.
- (17) Turklāt, neveicot minimālo saskaņošanu Savienības līmenī, valsts līmeņa likumdošanas darbības, kas jau uzsāktas vairākās dalībvalstīs, lai risinātu tehnoloģiskas problēmas, varētu radīt vēl būtiskākas atšķirības. Turpinoties informācijas sabiedrības attīstībai, kas jau tagad ievērojami paplašinājusi informācijas pārrobežu izmantošanu, šādu tiesību aktu atšķirību un nenoteiktības ietekme palielināsies.

(18) Dalībvalstis ir izstrādājušas atkalizmantošanas politiku saskaņā ar Direktīvu 2003/98/EK, un dažās no tām attiecībā uz atvērtajiem datiem ir ieviestas vērienīgas pieejas, kuru mērķis ir iedzīvotājiem un juridiskām personām atvieglot pieejamo publisko datu atkalizmantošanu, pārsniedzot minētajā direktīvā noteikto minimumu. Pastāv risks, ka atšķirīgi noteikumi dalībvalstīs ir šķērslis preču un pakalpojumu pārrobežu piedāvāšanai un kavē salīdzināmu publisko datu kopu atkalizmantošanu uz tiem balstītos Savienības mēroga lietojumos. Tāpēc, lai noteiktu, kādi publiskie dati ir pieejami atkalizmantošanai iekšējā informācijas tirgū, ir nepieciešama minimālā saskaņošana, kura ir saderīga ar attiecīgajiem piekļuves režīmiem – gan vispārējiem, gan nozaru – un neietekmē tos, piemēram, režīmu, kas definēts Direktīvā 2003/4/EK. Būtu jāturpina piemērot tos Savienības un valstu tiesību aktu noteikumus, kas pārsniedz šīs minimālās prasības, jo īpaši nozaru tiesību aktu gadījumos. Piemēri noteikumiem, kas pārsniedz šajā direktīvā noteikto minimālās saskaņošanas līmeni: robežlīmeņi attiecībā uz pieļaujamo maksu par atkalizmantošanu ir zemāki par šajā direktīvā noteiktajiem robežlīmeņiem vai licencēšanas noteikumi ir mazāk ierobežojoši, nekā minēts šajā direktīvā. Jo īpaši šī direktīva neskar noteikumus, kas pārsniedz šajā direktīvā noteikto minimālās saskaņošanas līmeni, kā noteikts Komisijas deleģētajās regulās, kas pieņemtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/40/ES¹.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/40/ES (2010. gada 7. jūlijs) par pamatu inteliģento transporta sistēmu ieviešanai autotransporta jomā un saskarnēm ar citiem transporta veidiem (OV L 207, 6.8.2010., 1. lpp.).

- (19) Turklāt dalībvalstis tiek mudinātas pārsniegt šajā direktīvā izklāstītās minimālās prasības, piemērojot tās prasības attiecībā uz dokumentiem, kuri ir tādu publisku uzņēmumu turējumā, kuri ir saistīti ar darbībām, kas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/25/ES¹ 34. pantu, ir uzskatāmas par tādām, kuras ir tieši pakļautas konkurencei. Dalībvalstis var arī nolemt šīs direktīvas prasības piemērot privātiem uzņēmumiem, jo īpaši tādiem, kuri sniedz vispārējas nozīmes pakalpojumus.
- (20) Nepieciešams vispārējs satvars nosacījumiem, kas reglamentē publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanu, lai nodrošinātu godīgus, samērīgus un nediskriminējošus nosacījumus šādas informācijas atkalizmantošanai. Publiskā sektora struktūras vāc, sagatavo, reproducē un izplata dokumentus, lai veiktu savus publiskos uzdevumus. Publiskie uzņēmumi vāc, sagatavo, reproducē un izplata dokumentus, lai sniegtu vispārējas nozīmes pakalpojumus. Šādu dokumentu izmantošana citiem nolūkiem ir atkalizmantošana. Dalībvalstu politika var pārsniegt minimālos standartus, kas noteikti ar šo direktīvu, tādējādi atļaujot plašāku atkalizmantošanu. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstis var izmantot citus terminus, nevis "dokuments", ar noteikumu, ka tajos tiek saglabāts šajā direktīvā definētā termina "dokuments" pilns tvērums.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

- (21) Šai direktīvai būtu jāattiecas uz tādiem dokumentiem, kuru sagādāšana ietilpst attiecīgo publiskā sektora struktūru publiskajos uzdevumos, kas noteikti dalībvalstu tiesību aktos vai citos saistošos noteikumos. Ja šādu noteikumu nav, publiski uzdevumi būtu jādefinē atbilstīgi dalībvalstu ierastajai administratīvajai praksei ar noteikumu, ka publiskā uzdevuma darbības joma ir pārredzama un to ir iespējams pārskatīt. Publiskie uzdevumi varētu būt definēti vispārīgi vai atsevišķi konkrētām publiskā sektora struktūrām.
- (22) Šī direktīva būtu jāpiemēro dokumentiem, kas tiek darīti pieejami atkalizmantošanai, ja publiskā sektora struktūras licencē, pārdod, izplata, apmaina vai sniedz informāciju. Lai izvairītos no šķērssubsidēšanas, atkalizmantošanai būtu jāietver dokumentu turpmāka izmantošana pašas struktūras ietvaros darbībām, kuras neietilpst tās publiskajos uzdevumos. Darbības, kas neietilpst publiskajos uzdevumos, parasti ietver tādu dokumentu sagādāšanu, kas tiek sagatavoti un par kuriem tiek ņemta samaksa vienīgi ar komerciālu pamatojumu un konkurējot ar citiem tirgus dalībniekiem.

- (23) Šī direktīva neierobežo un nevājina to, kā publiskas iestādes vai citas publiskā sektora struktūras pilda tiesību aktos paredzētos uzdevumus. Šī direktīva dalībvalstīm nosaka pienākumu visus esošos dokumentus darīt atkalizmantojamus, ja vien piekļuve tiem netiek ierobežota vai liegta saskaņā ar valsts noteikumiem par piekļuvi dokumentiem vai saskaņā ar citiem izņēmumiem, kas paredzēti šajā direktīvā. Šī direktīva balstās uz dalībvalstīs esošajiem piekļuves režīmiem un nemaina valstu noteikumus par piekļuvi dokumentiem. Tā neattiecas uz gadījumiem, kad pilsoņi vai juridiskas personas saskaņā ar attiecīgo piekļuves režīmu var iegūt dokumentu vienīgi tad, ja tie var pierādīt īpašas intereses esamību. Ar Hartas 41. pantu par tiesībām uz labu pārvaldību un 42. pantu par tiesībām piekļūt dokumentiem Savienības līmenī ir atzīts, ka ikvienam Savienības pilsonim un ikvienai fiziskai personai, kas dzīvo dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam dalībvalstī ir oficiālā adrese, ir tiesības piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas turējumā esošajiem dokumentiem. Publiskā sektora struktūras būtu jānodrošina darīt pieejamus atkalizmantošanai to turējumā esošos dokumentus. Publiskā sektora struktūrām būtu jāveicina un jārosina dokumentu, tostarp normatīvā un administratīvā rakstura oficiālo dokumentu, atkalizmantošana gadījumos, kad publiskā sektora struktūrām ir tiesības atļaut to atkalizmantošanu.

- (24) Bieži vien dalībvalstis vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanu uztic struktūrām ārpus publiskā sektora, vienlaikus saglabājot augstas pakāpes kontroli pār šādām struktūrām. Tomēr Direktīva 2003/98/EK attiecas tikai uz publiskā sektora struktūru turējumā esošiem dokumentiem, un no tās darbības jomas ir izslēgti publiski uzņēmumi. Tas noved pie tā, ka atkalizmantošanai ir slikti pieejami dokumenti, kas sagatavoti, sniedzot vispārējas nozīmes pakalpojumus vairākās jomās, jo īpaši komunālo pakalpojumu nozarē. Tas arī ievērojami samazina tādu pārrobežu pakalpojumu radīšanas potenciālu, kas pamatojas uz tādu publisku uzņēmumu turējumā esošiem dokumentiem, kuri sniedz vispārējas nozīmes pakalpojumus.
- (25) Tāpēc Direktīva 2003/98/EK būtu jāgroza, lai nodrošinātu, ka to var piemērot tādu jau esošo dokumentu atkalizmantošanai, ko, sniedzot vispārējas nozīmes pakalpojumus un veicot kādu no darbībām, kas minētas Direktīvas 2014/25/ES 8. līdz 14. pantā, sagatavojuši publiski uzņēmumi, kā arī publiski uzņēmumi, kas darbojas kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007¹ 2. pantu, publiski uzņēmumi, kas darbojas kā gaisa pārvadātāji, īstenojot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008² 16. pantu, un publiski uzņēmumi, kas darbojas kā Kopienas kuģu īpašnieki, veicot valsts pasūtījuma nodrošināšanas pienākumus, ievērojot Padomes Regulas (EEK) Nr. 3577/92³ 4. pantu.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (pārstrādāta versija) (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.).

³ Padomes Regula (EEK) Nr. 3577/92 (1992. gada 7. decembris), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.).

- (26) Šajā direktīvā nav noteikts vispārējs pienākums atļaut atkalizmantot publisku uzņēmumu sagatavotus dokumentus. Lēmums atļaut vai neatļaut atkalizmantošanu būtu jāpieņem attiecīgam publiskam uzņēmumam, izņemot, ja šajā direktīvā vai Savienības vai valsts tiesībās ir paredzēts citādi. Tikai pēc tam, kad publisks uzņēmums ir darījis dokumentu pieejamu atkalizmantošanai, tam būtu jāievēro attiecīgie pienākumi, kas noteikti šīs direktīvas III un IV nodaļā, jo īpaši attiecībā uz formātiem, maksas noteikšanu, pārredzamību, licencēm, nediskriminēšanu un ekskluzīvu vienošanos aizliegumu. No otras puses, publiskiem uzņēmumiem nevajadzētu būt pienākumam ievērot II nodaļā noteiktās prasības, piemēram, pieprasījumu apstrādei piemērojamos noteikumus. Atļaujot atkalizmantot dokumentus, īpaša uzmanība būtu jāpievērš slepenai informācijai saistībā ar kritiskās infrastruktūras aizsardzību, kā definēts Padomes Direktīvā 2008/114/EK¹, un pamatpakalpojumu aizsardzībai, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/1148² nozīmē.

---

¹ Padomes Direktīva 2008/114/EK (2008. gada 8. decembris) par to, lai apzinātu un noteiktu Eiropas Kritiskās infrastruktūras un novērtētu vajadzību uzlabot to aizsardzību (OV L 345, 23.12.2008., 75. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1148 (2016. gada 6. jūlijs) par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā (OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.).

(27) Radīto pētniecības datu apjoms pieaug eksponenciāli, un tos potenciāli ir iespējams atkalizmantot ārpus zinātniskajām aprindām. Lai būtu iespējams iedarbīgi un holistiskā veidā risināt pieaugošās sabiedriskās problēmas, ir kļuvis ļoti svarīgi nekavējoties spēt piekļūt dažādu avotu datiem, tos kombinēt un atkalizmantot, tostarp starp nozarēm un disciplīnām. Pētniecības datus ietilpst statistika, eksperimentu rezultāti, mērījumi, praktisko darbu novērojumi, apsekojumu rezultāti, interviju ieraksti un attēli. Tie ietver arī metadatus, specifikācijas un citus digitālus objektus. Pētniecības dati atšķiras no zinātniskiem rakstiem, kuros informē par zinātniskos pētījumos konstatēto un komentē to. Ilgus gadus publiski finansētas zinātniskās pētniecības datu atvērta pieejamība un atkalizmantojamība ir bijusi atkarīga no īpašām politikas iniciatīvām. Ar atvērto piekļuvi saprot praksi nodrošināt galalietotājiem tiešsaistes piekļuvi pētniecības rezultātiem bez maksas un bez ierobežojumiem izmantošanai un atkalizmantošanai, neapsverot iespēju prasīt autorības atzīšanu. Atvērtās piekļuves politikas mērķis jo īpaši ir nodrošināt pētniekiem un sabiedrībai kopumā piekļuvi pētniecības datiem pēc iespējas agrāk to izplatīšanas procesā un atvieglot to izmantošanu un atkalizmantošanu. Atvērtā piekļuve palīdz uzlabot kvalitāti, samazināt pētniecības nevajadzīgas dublēšanas nepieciešamību, paātrināt zinātnisko progresu, apkarot krāpniecību zinātnes jomā, un kopumā tā var veicināt ekonomisko izaugsmi un inovāciju. Līdztekus atvērtajai piekļuvei tiek teicami strādāts pie tā, lai nodrošinātu, ka datu pārvaldības plānošana kļūst par standarta zinātnisko praksi, un lai atbalstītu tādu pētniecības datu izplatīšanu, kuri ir atrodami, piekļūstami, savietojami un atkalizmantojami (*FAIR* princips).

(28) Iepriekš izskaidroto iemeslu dēļ ir lietderīgi noteikt dalībvalstīm pienākumu pieņemt atvērtās piekļuves politiku attiecībā uz publiski finansētas pētniecības datiem un nodrošināt, ka šādu politiku īsteno visas pētniecību veicošās un pētniecību finansējošās organizācijas. Pētniecību veicošās organizācijas un pētniecību finansējošās organizācijas varētu būt organizētas arī kā publiskā sektora struktūras vai publiski uzņēmumi. Šī direktīva attiecas uz šādām hibrīdorganizācijām tikai to pētniecību veicošo organizāciju statusā un uz to pētniecības datiem. Atvērtās piekļuves politika parasti pieļauj virkni izņēmumu, kas ļauj nedarīt zinātnisku pētījumu rezultātus brīvi pieejamus. Komisijas 2018. gada 25. aprīļa Ieteikumā par piekļuvi zinātniskai informācijai un tās saglabāšanu aprakstīti atvērtās piekļuves politikas attiecīgie elementi. Turklāt būtu jāuzlabo nosacījumi, pie kuriem noteikti pētījumu dati var tikt atkalizmantoti. Minētā iemesla dēļ konkrēti pienākumi, kas izriet no šīs direktīvas, būtu jāattiecina arī uz pētniecības datiem, kas iegūti zinātniskās pētniecības darbībās, kuras subsidētas no publiskā finansējuma vai kuras līdzfinansējušas publiskā un privātā sektora struktūras. Saskaņā ar valsts atvērtās piekļuves politiku kā standartiespēja būtu jāparedz, ka publiski finansētus pētniecības datus padara atvērtus. Tomēr šajā kontekstā būtu pienācīgi jāņem vērā bažas saistībā ar privātumu, personas datu aizsardzību, konfidencialitāti, valsts drošību, leģitīmām komercinteresēm, piemēram, komercnoslēpumiem, un trešo pušu intelektuālā īpašuma tiesībām saskaņā ar principu "tik atvērti, cik iespējams, tik slēgti, cik vajadzīgs". Turklāt šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz pētniecības datiem, kuriem piekļuve ir liegta, pamatojoties uz valsts drošību, aizsardzību vai sabiedrisko drošību. Lai izvairītos no jebkāda administratīvā sloga, pienākumi, kas izriet no šīs direktīvas, būtu jāpieņem tikai attiecībā uz tādiem pētniecības datiem, ko pētnieki, pētniecību veicošās organizācijas vai pētniecību finansējošās organizācijas jau darījuši publiski pieejamus, izmantojot institucionālu vai tematisku repozitoriju, un tiem nebūtu jārada papildu izmaksas par datu kopu izgūšanu vai vajadzība pēc datu papildu pārzināšanas. Dalībvalstis šīs direktīvas piemērošanu var paplašināt, attiecinot to arī uz pētniecības datiem, kas darīti publiski pieejami, izmantojot citas datu infrastruktūras, nevis repozitorijus, izmantojot atvērtās piekļuves publikācijas, kā rakstam pievienotu datni, datu publikāciju vai dokumentu datu žurnālā. No šīs direktīvas darbības jomas joprojām būtu jāizslēdz dokumenti, kas nav pētniecības dati.

- (29) "Publiskā sektora struktūras" definīcijas pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES¹ 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā noteiktā definīcija. Šajā direktīvā būtu jāizmanto minētajā direktīvā noteiktā "publisko tiesību subjekta" definīcija un Direktīvā 2014/25/ES noteiktā "publiska uzņēmuma" definīcija.
- (30) Šī direktīva nosaka termina "dokuments" definīciju un minētajā definīcijā būtu jāietver jebkura dokumenta daļa. Terminam "dokuments" būtu jāaptver jebkāds akts, fakts vai informācija un jebkādu šādu aktu, faktu vai informācijas kompilāciju atveidojums neatkarīgi no informācijas nesēja (papīra vai elektroniskā formātā vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāli ieraksti). Ar "dokumenta" definīciju nav paredzēts aptvert datorprogrammas. Dalībvalstis šīs direktīvas piemērošanu var paplašināt, attiecinot to arī uz datorprogrammām.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

- (31) Publiskā sektora struktūras aizvien plašāk proaktīvā veidā dara savus dokumentus pieejamus atkalizmantošanai, nodrošinot to atklājamību tiešsaistē un dokumentu un saistīto metadatu faktisku pieejamību atvērtā formātā, kas var būt mašīnlasāmi un kas nodrošina savietojamību, atkalizmantošanu un piekļūstamību. Dokumenti būtu jādara pieejami atkalizmantošanai arī pēc atkalizmantotāja iesniegta pieprasījuma. Šādos gadījumos termiņam, kurā sniedzama atbilde uz atkalizmantošanas pieprasījumu, vajadzētu būt pieņemamam un saskanīgam ar līdzvērtīgu termiņu, kāds noteikts piekļuves dokumentiem pieprasījumiem saskaņā ar attiecīgiem piekļuves režīmiem. Tomēr minētā prasība nebūtu jāattiecinā uz publiskiem uzņēmumiem, izglītības iestādēm, pētniecību veicošām organizācijām un pētniecību finansējošām organizācijām. Pieņemami termiņi visā Savienībā veicinās jaunu apkopotu informācijas produktu un pakalpojumu radīšanu Savienības līmenī. Tas ir jo īpaši svarīgi attiecībā uz dinamiskajiem datiem (tostarp vides, satiksmes, satelītu, meteoroloģiskajiem un sensoru ģenerētiem datiem), kuru saimnieciskā vērtība atkarīga no informācijas tūlītējas pieejamības un regulāras atjaunināšanas. Tālab dinamiskie dati, izmantojot lietojumprogrammu saskarni (API), būtu jādara pieejami tūlīt pēc to savākšanas vai – manuālas atjaunināšanas gadījumā – tūlīt pēc datu kopas modificēšanas, lai atvieglotu uz šādiem datiem balstītu interneta, mobilo un mākoņdatošanas lietojumprogrammu izstrādi. Ja tas nav iespējams tehnisku vai finansiālu ierobežojumu dēļ, publiskā sektora struktūrām būtu jādara dokumenti pieejami tādā termiņā, kas ļauj pilnībā izmantot to saimniecisko potenciālu. Būtu jāveic īpaši pasākumi, lai atceltu attiecīgus tehniskus un finansiālus ierobežojumus. Ja ir jāizmanto licence, dokumentu savlaicīga pieejamība var būt paredzēta licences noteikumos. Ja datu pārbaude ir būtiska, ņemot vērā pamatotos sabiedrības interešu iemeslus, jo īpaši sabiedrības veselību un drošību, dinamiskie dati būtu jādara pieejami tūlīt pēc pārbaudes. Šādai būtiskai pārbaudei nebūtu jāietekmē atjaunināšanas biežums.

(32) Lai saņemtu piekļuvi datiem, kurus šī direktīva dara pieejamus atkalizmantošanai, būtu lietderīgi nodrošināt piekļuvi dinamiskajiem datiem, izmantojot labi izstrādātas *API*. *API* ir funkciju, procedūru, definīciju un protokolu kopums mašīnas-mašīnas sakariem un vienotai datu apmaiņai. *API* būtu jāpapildina ar skaidru tehnisko dokumentāciju, kas ir pilnīga un pieejama tiešsaistē. Kad tas ir iespējams, būtu jāizmanto atvērtās *API*. Būtu jāpiemēro Savienības vai starptautiski atzīti standarta protokoli, un vajadzības gadījumā būtu jāizmanto starptautiskie standarti attiecībā uz datu kopām. *API* var būt atšķirīgi sarežģītības līmeņi, un tās var būt vienkārša saite uz datubāzi konkrētu datu kopu izgūšanai, tīmekļa saskarne vai sarežģītākas struktūras. Datu kopīgošana un atkalizmantošana, piemēroti lietojot *API*, rada vispārēju ieguvumu, jo tas palīdzēs izstrādātājiem un jaunuzņēmumiem radīt jaunus pakalpojumus un produktus. Tā ir arī neaizstājama sastāvdaļa, lai radītu vērtīgas ekosistēmas ap datu aktīviem, kas bieži vien netiek izmantoti. *API* izveidošanai un izmantošanai jāpamatojas uz vairākiem principiem, proti, pieejamību, stabilitāti, uzturēšanu visa aprites cikla laikā, viendabīgu lietojumu un standartiem, vienkāršību lietošanā, kā arī drošību. Attiecībā uz dinamiskajiem datiem, proti, ar īsiem starplaikiem un bieži vien reāllaikā atjauninātiem datiem, publiskā sektora struktūrām un publiskiem uzņēmumiem tie būtu jādara pieejami atkalizmantošanai tūlīt pēc to savākšanas, izmantojot piemērotas *API* un attiecīgā gadījumā – kā lielapjoma lejupielāde, izņemot gadījumus, kad tas radītu nesamērīgus pūliņus. Pūliņu samērības novērtēšanā būtu jāņem vērā attiecīgās publiskā sektora struktūras vai attiecīgā publiskā uzņēmuma lielums un darbības budžets.

- (33) Atkalizmantošanas iespējas var uzlabot, ierobežojot nepieciešamību digitalizēt papīra formā esošus dokumentus vai apstrādāt ciparu datnes, lai padarītu tos savstarpēji savietojamus. Tādēļ publiskā sektora struktūrām, ja tas ir iespējams un lietderīgi, būtu jādara dokumenti pieejami jebkādā iepriekš esošā formātā vai valodā, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Publiskā sektora struktūrām būtu labvēlīgi jāuzlūko pieprasījumi izsniegt izrakstus no esošiem dokumentiem, ja šāda pieprasījuma izpildei nepieciešams veikt vienīgi vienkāršu darbību. Tomēr publiskā sektora struktūrām nevajadzētu būt pienākumam izsniegt izrakstu no dokumenta vai mainīt prasītās informācijas formātu, ja tas saistīts ar nesamērīgiem pūliņiem. Lai veicinātu atkalizmantošanu, publiskā sektora struktūrām savi dokumenti būtu jādara pieejami tādā formātā, kas, cik vien iespējams un ciktāl tas ir lietderīgi, nav atkarīgs no īpašas programmatūras izmantošanas. Ja tas ir iespējams un lietderīgi, publiskā sektora struktūrām būtu jāņem vērā iespējas personām ar invaliditāti atkalizmantot dokumentus un iespējas atkalizmantot dokumentus šo personu labā, nodrošinot informāciju pieejamā formātā, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2102¹ prasībām.
- (34) Lai veicinātu atkalizmantošanu, publiskā sektora struktūrām, ja tas ir iespējams un lietderīgi, būtu jādara dokumenti, tostarp tīmekļa vietnēs publicētie dokumenti, pieejami atvērto un mašīnlasāmos formātos un kopā ar to metadatiem, kuru precizitātes un detalizācijas līmenis ir tik augsts, cik vien iespējams, tādā formā, kas nodrošina savietojamību, piemēram, apstrādājot tos atbilstīgi principiem, kuri reglamentē saderības un izmantojamības prasības telpiskajai informācijai saskaņā ar Direktīvu 2007/2/EK.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.).

- (35) Būtu jāuzskata, ka dokuments ir mašīnlasāmā formātā, ja tas ir datnes formātā, kas ir strukturēta tā, lai lietojumprogrammas varētu tajā viegli noteikt, atpazīt un atlasīt no tā konkrētus datus. Datnēs šifrēti dati, kas strukturēti mašīnlasāmā formātā, būtu jāuzskata par mašīnlasāmiem datiem. Mašīnlasāms formāts var būt atvērts vai slēgts. Tiem var būt oficiāli standarti vai to var nebūt. Tādā datnes formātā šifrēti dokumenti, kas ierobežo automatizētu apstrādi, jo datus no tiem nav iespējams viegli atlasīt vai to vispār nevar izdarīt, nebūtu jāuzskata par dokumentiem mašīnlasāmā formātā. Dalībvalstīm, ja tas ir iespējams un lietderīgi, būtu jāveicina Savienības vai starptautiski atzīta atvērta mašīnlasāma formāta lietošana. Izstrādājot tehniskos risinājumus dokumentu atkalizmantošanai, vajadzības gadījumā būtu jāņem vērā Eiropas sadarbības satvars.

(36) Maksa par dokumentu atkalizmantošanu ir nozīmīgs šķērslis, kas kavē jaunuzņēmumu un MVU ienākšanu tirgū. Tāpēc dokumenti būtu jādara pieejami atkalizmantošanai bez maksas un, ja maksa ir vajadzīga, tai principā nebūtu jāpārsniedz robežizmaksas. Ja publiskā sektora struktūras brīvprātīgi vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem veic īpaši plašu prasītās informācijas meklēšanu vai ārkārtīgi dārgus prasītās informācijas formāta pārveidojumus, robežizmaksās var ietvert ar šādām darbībām saistītas izmaksas. Izņēmuma gadījumos būtu jāņem vērā nepieciešamība netraucēt tādu publiskā sektora struktūru normālu darbību, no kurām prasa gūt ieņēmumus, lai tās segtu nozīmīgu daļu no savām izmaksām, kas saistītas ar tām uzticēto publisko uzdevumu veikšanu. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad publiskā sektora struktūra ir darījusi datus ieejamus kā atvērtos datus, bet tai ir pienākums segt nozīmīgu daļu no savām izmaksām, kas saistītas ar tām uzticēto publisko uzdevumu veikšanu. Būtu jāatzīst arī publisko uzņēmumu nozīme konkurences ekonomiskajā vidē. Šādos gadījumos publiskā sektora struktūrām un publiskiem uzņēmumiem tāpēc būtu jāvar iekasēt maksu, kas ir augstāka par robežizmaksām. Šī maksa būtu jānosaka atbilstīgi objektīviem, pārredzamiem un pārbaudāmiem kritērijiem, un kopējie ieņēmumi no dokumentu sagādāšanas un atkalizmantošanas atļaušanas nedrīkstētu pārsniegt savākšanas un sagatavošanas, tostarp iegādes no trešām pusēm, reproducēšanas, uzturēšanas, glabāšanas un izplatīšanas izmaksas kopā ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījumiem. Attiecīgā gadījumā attiecināmajās izmaksās vajadzētu būt iespējamam iekļaut arī personas datu anonimizācijas izmaksas un tādu pasākumu izmaksas, kas veikti, lai aizsargātu datu konfidencialitāti. Dalībvalstis var prasīt publiskā sektora struktūrām un publiskiem uzņēmumiem atklāt minētās izmaksas. Prasībai gūt ieņēmumus, lai segtu ievērojamu daļu no publiskā sektora struktūru izmaksām, kas saistītas ar publisko uzdevumu veikšanu, vai publiskiem uzņēmumiem uzticēto vispārējas nozīmes pakalpojumu jomu, nav jābūt likumā noteiktai prasībai, un tā var izrietēt, piemēram, no dalībvalsts administratīvās prakses. Dalībvalstīm būtu regulāri jāpārskata šāda prasība.

- (37) Ar peļņu no kapitāla ieguldījuma saprot procentuālo daļu – papildus robežizmaksām –, kas ļauj atgūt kapitāla izmaksas un iekļaut reālas peļņas normu. Tā kā kapitāla izmaksas ir cieši saistītas ar kredītiestāžu procentu likmēm, kuru pamatā ir Eiropas Centrālās Bankas (“ECB”) fiksētā likme galvenajām refinansēšanas operācijām, samērīgai peļņai no kapitāla ieguldījuma nebūtu jāpārsniedz ECB fiksētā procentu likme par vairāk nekā 5 %.
- (38) Bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem būtu jāļauj iekasēt maksu, kas pārsniedz robežizmaksas, tādēļ, lai netraucētu to normālu darbību. Šādu publiskā sektora struktūru gadījumā kopējiem ieņēmumiem no dokumentu sagādāšanas un atkalizmantošanas atļaušanas attiecīgajā pārskata periodā nebūtu jāpārsniedz savākšanas, sagatavošanas, reproducēšanas, izplatīšanas, saglabāšanas un tiesību iegūšanas izmaksas kopā ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījuma. Attiecīgā gadījumā attiecināmajās izmaksās būtu jāiekļauj arī personas datu vai komerciāli sensitīvas informācijas anonimizācijas izmaksas. Attiecībā uz bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem un paturot prātā to specifiku, samērīgas peļņas no kapitāla ieguldījuma aprēķināšanai varētu izmantot privātajā sektorā iekasētās maksas par identisku vai līdzīgu dokumentu atkalizmantošanu.
- (39) Šajā direktīvā noteiktie maksimālie ierobežojumi maksai neskar dalībvalstu tiesības piemērot zemāku maksu vai vispār nepiemērot maksu.

- (40) Dalībvalstīm būtu jānosaka kritēriji, saskaņā ar kuriem iekasē maksu, kas pārsniedz robežizmaksas. Piemēram, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam noteikt šādus kritērijus valsts noteikumos vai izraudzīties piemērotu struktūru vai piemērotas struktūras, kas pašas nav publiskā sektora struktūras un kas ir kompetentas noteikt šādus kritērijus. Minētajai struktūrai vajadzētu būt organizētai saskaņā ar dalībvalstu konstitucionālajām un tiesību sistēmām. Tā varētu būt jau esoša struktūra ar budžeta izpildes pilnvarām un politisku atbildību.
- (41) Publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanas nosacījumu skaidrības un publiskas pieejamības nodrošināšana ir priekšnoteikums Savienības mēroga informācijas tirgus attīstībai. Tādēļ visi piemērojami dokumentu atkalizmantošanas nosacījumi būtu jā dara skaidri zināmi iespējamajiem atkalizmantotājiem. Dalībvalstīm attiecīgos gadījumos būtu jāveicina tiešsaistē pieejamu indeksu radīšana par pieejamajiem dokumentiem, lai veicinātu un vienkāršotu atkalizmantošanas pieprasījumus. Dokumentu atkalizmantošanas pieprasījumu iesniedzēji, kuri vēlas atkalizmantot dokumentus, kas ir tādu struktūru turējumā, kuras nav publiski uzņēmumi, izglītības iestādes, pētniecību veicošas organizācijas un pētniecību finansējošas organizācijas, būtu jāinformē par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz tos skarošiem lēmumiem vai praksi. Tas būs jo īpaši nozīmīgi jaunuzņēmumiem un MVU, kas var nepārzināt mijiedarbību ar citu dalībvalstu publiskā sektora struktūrām un atbilstošos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

- (42) Tiesiskās aizsardzības līdzekļos būtu jāiekļauj iespēja, ka pārskatīšanu veic objektīva pārskatīšanas struktūra. Minētā struktūra varētu būt jau pastāvoša valsts iestāde, piemēram, valsts konkurences padome, uzraudzības iestāde, kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, dokumentu pieejamības valsts iestāde vai valsts tiesu iestāde. Minētā struktūra būtu jāizveido saskaņā ar dalībvalstu konstitucionālajām un tiesību sistēmām. Apstrīdēšanai attiecīgajā struktūrā nebūtu jāskar jebkādi citi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas citādi ir pieejami tiem, kuri iesniedz atkalizmantošanas pieprasījumu. Tomēr tā nedrīkstētu būt saistīta ar dalībvalsts mehānismu, ar kuru nosaka kritērijus tādas maksas iekasēšanai, kas pārsniedz robežizmaksas. Tiesiskās aizsardzības līdzekļos būtu jāiekļauj iespēja pārskatīt negatīvus lēmumus un arī tādus lēmumus, kas, lai gan atļauj atkalizmantošanu, tomēr varētu kā citādi ietekmēt pieprasītājus, īpaši lēmumus par piemērotajiem maksas iekasēšanas noteikumiem. Pārskatīšanas procesam vajadzētu būt ātram un atbilst strauji mainīgā tirgus vajadzībām.
- (43) Darīt zināmus atklātībai visus publiskā sektora turējumā esošos vispārēji pieejamos dokumentus ne vien par politiku, bet arī par tieslietām un pārvaldību, ir pamatlīdzeklis, kā īstenot tiesības saņemt zināšanas, kas ir demokrātijas pamatprincips. Minētais mērķis attiecas uz visu līmeņu iestādēm – pašvaldības, valsts un starptautiskām.

- (44) Uz dokumentu atkalizmantošanu nebūtu jāattiecina nekādi nosacījumi. Tomēr dažos, ar sabiedrības interešu mērķi pamatos gadījumos var izsniegt licenci, kas paredz atkalizmantošanas nosacījumus licenciātam, kas attiecas uz atbildību, personas datu aizsardzību, dokumentu pienācīgu izmantošanu, neizmainīšanas garantēšanu un avota apliecinājumu. Ja publiskā sektora struktūras licencē dokumentus atkalizmantošanai, licences nosacījumiem vajadzētu būt objektīviem, proporcionāliem un nediskriminējošiem. Šajā ziņā nozīmīga loma var būt arī tiešsaistē pieejamām standarta licencēm. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina standarta licenču pieejamība. Izniedzot licences publiskā sektora informācijas atkalizmantošanai, jebkurā gadījumā būtu jānosaka iespējami mazāk ierobežojumu atkalizmantošanai, piemēram, nosakot ierobežojumus tikai attiecībā uz avota norādi. Nozīmīgai lomai šajā ziņā vajadzētu būt arī tiešsaistē pieejamām atvērtajiem licencēm standartizētu publisku licenču veidā, kuras ikvienam ļauj brīvi piekļūt datiem un saturam, tos izmantot, grozīt un kopīgot jebkurā nolūkā un kuras balstās uz atvērto datu formātiem. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāveicina atvērto licenču izmantošana, kurai galu galā būtu jākļūst par ierastu praksi visā Savienībā. Neskarot Savienības vai valsts tiesībās noteiktās tiesiskās atbildības prasības, ja publiskā sektora struktūra vai publisks uzņēmums dara dokumentus pieejamus atkalizmantošanai bez jebkādiem citiem nosacījumiem vai ierobežojumiem, minētajai publiskā sektora struktūrai vai publiskam uzņēmumam var būt ļauts atteikties no jebkādas tiesiskās atbildības attiecībā uz dokumentiem, kas darīti pieejami atkalizmantošanai.
- (45) Ja kompetentā iestāde izlemj noteiktus dokumentus turpmāk vairs nedarīt pieejamus atkalizmantošanai vai turpmāk vairs neatjaunināt minētos dokumentus, tai cik ātri vien iespējams būtu jādara minētie lēmumi zināmi atklātībai, kad vien iespējams par to paziņojot ar elektroniskiem līdzekļiem.

- (46) Atkalizmantošanas nosacījumiem vajadzētu jābūt nediskriminējošiem attiecībā uz salīdzināmām atkalizmantošanas kategorijām. Šajā nolūkā diskriminācijas aizliegumam nebūtu, piemēram, jākavē informācijas apmaiņa bez maksas starp publiskā sektora struktūrām to publisko uzdevumu izpildei, kamēr no citām personām tiek prasīta maksa par to pašu dokumentu atkalizmantošanu. Tāpat tam nevajadzētu kavēt diferencētas tarifkācijas politikas pieņemšanu attiecībā uz komerciālu un nekomerciālu atkalizmantošanu.
- (47) Dalībvalstīm jo īpaši būtu jānodrošina, lai publisku uzņēmumu dokumentu atkalizmantošana neradītu tirgus izkropļojumus un lai netiktu apdraudēta godīga konkurence.
- (48) Publiskā sektora struktūrām, izstrādājot dokumentu atkalizmantošanas principus, būtu jāievēro Savienības un valsts konkurences noteikumi, ciktāl iespējams izvairoties no ekskluzīviem nolīgumiem starp šīm struktūrām un privātiem partneriem. Tomēr dažkārt var būt nepieciešamas ekskluzīvas tiesības uz konkrētu publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanu, lai sniegtu pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi. Tas var būt gadījumā, ja neviens komerciāls izdevējs nav gatavs publicēt informāciju, ja tam netiek piešķirtas šādas ekskluzīvas tiesības. Šajā nolūkā, ir lietderīgi ņemt vērā sabiedrisko pakalpojumu līgumus, kuri ir izslēgti no Direktīvas 2014/24/ES darbības jomas, ievērojot minētās direktīvas 11. pantu, un inovācijas partnerības, kā minēts Direktīvas 2014/24/ES 31. pantā.

- (49) Ir neskaitāmas vienošanās par sadarbību starp bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem, arhīviem un privātajiem partneriem, kas ir saistītas ar kultūras resursu digitalizāciju un piešķir ekskluzīvas tiesības privātajiem partneriem. Prakse liecina, ka šādas publiskās un privātās partnerības var veicināt kultūras krājumu lietderīgu izmantošanu un vienlaikus paātrināt kultūras mantojuma pieejamību sabiedrībai. Tāpēc ir lietderīgi ņemt vērā starp dalībvalstīm pastāvošās atšķirības kultūras resursu digitalizācijā, tālab izstrādājot īpašu noteikumu kopumu, kas attiecas uz vienošanos par šo resursu digitalizāciju. Ja ekskluzīvās tiesības attiecas uz kultūras resursu digitalizāciju, var būt nepieciešams zināms ekskluzivitātes laikposms, lai dotu privātajam partnerim iespēju atpelnīt ieguldītos līdzekļus. Tomēr minētajam laikposmam vajadzētu būt pēc iespējas īsākam, lai ievērotu principu, ka neaizsargātajam materiālam pēc digitalizēšanas joprojām jābūt neaizsargātam. Laikposmam, uz kuru piešķir ekskluzīvas tiesības digitalizēt kultūras resursus, principā nebūtu jāpārsniedz 10 gadi. Jebkurš ekskluzivitātes laikposms, kas pārsniedz 10 gadus, būtu jāpārskata, lai ņemtu vērā tehnoloģiskās, finansiālās un administratīvās pārmaiņas, kas attiecīgajā jomā notikušas kopš vienošanās noslēgšanas. Turklāt ikvienai publiskā un privātā sektora partnerībai kultūras resursu digitalizācijai būtu jāpiešķir partnerībā esošajai kultūras iestādei neierobežotas tiesības attiecībā uz digitalizētu kultūras resursu izmantošanu pēc vienošanās beigām.

- (50) Vienošanās starp datu turētājiem un datu atkalizmantošajiem, kuras gan tieši nepiešķir ekskluzīvas tiesības, bet kuras tomēr ir pamats uzskatīt par tādām, kas ierobežo dokumentu pieejamību atkalizmantošanai, būtu jāpakļauj papildu publiskajai kontrolei. Tāpēc būtiski šādu vienošanos aspekti būtu jāpublicē tiešsaistē vismaz divus mēnešus pirms stāšanās spēkā, proti, divus mēnešus pirms saskaņotās dienas, kurā paredzēts sākt pušu saistību izpildi. Publicēšanai būtu jānodrošina ieinteresētajām personām iespēja pieprasīt minētajās vienošanās aptverto dokumentu atkalizmantošanu un novērst risku, ka tiek ierobežots iespējamo atkalizmantošanu loks. Jebkurā gadījumā būtiski šādu vienošanos aspekti to galīgajā redakcijā, par ko puses ir vienojušās, pēc to noslēgšanas bez liekas kavēšanās būtu jāpublicē tiešsaistē.
- (51) Šīs direktīvas mērķis ir samazināt risku, ka tie, kas rīkojas pirmie, gūst pārmērīgas priekšrocības, kas varētu ierobežot datu iespējamo atkalizmantošanu skaitu. Ja līgumiskas vienošanās papildus šajā direktīvā noteiktajam dalībvalsts pienākumam piešķirt piekļuvi dokumentiem visticamāk varētu ietvert minētās dalībvalsts līdzekļu nodošanu LESD 107. panta 1. punkta nozīmē, šai direktīvai nebūtu jāskar LESD 101.–109. pantā paredzēto konkurences un valsts atbalsta noteikumu piemērošanu. No LESD 107.–109. pantā paredzētajiem noteikumiem par valsts atbalstu izriet, ka dalībvalstij *ex ante* jāpārbauda, vai attiecīgā līgumiskā vienošanās var būt saistīta ar valsts atbalstu, un jānodrošina, ka tā atbilst noteikumiem par valsts atbalstu.

- (52) Šī direktīva neietekmē personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/58/EK¹, un ieskaitot jebkādu papildu valsts tiesību noteikumus. Tas *inter alia* nozīmē, ka personas datu atkalizmantošana ir pieļaujama tikai tad, ja ir ievērots mērķa ierobežojuma princips, kā noteikts Regulas (ES) 2016/679 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. pantā. Anonīma informācija ir informācija, kas neattiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu vai personas datiem, ko sniedz anonīmi tādā veidā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams. Anonīmas informācijas sniegšana ir līdzeklis, kas ieinteresētību, cik vien plaši iespējams, atkalizmantojot publiskā sektora informāciju ļauj saskaņot ar datu aizsardzības tiesību aktos paredzētajiem pienākumiem, tomēr tas rada izmaksas. Ir lietderīgi uzskatīt minētās izmaksas par vienu no izmaksu elementiem, kas ņemams vērā kā daļa no izplatīšanas robežizmaksām, kā minēts šajā direktīvā.
- (53) Pieņemot lēmumus par tādu publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanas jomu un nosacījumiem, kuri satur personas datus, piemēram, veselības nozarē, datu aizsardzības ietekmes novērtējumus var būt nepieciešamība veikt saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 35. pantu.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.7.2002., 37. lpp.).

- (54) Šī direktīva neskar trešo personu intelektuālā īpašuma tiesības. Lai izvairītos no šaubām, termins "intelektuālā īpašuma tiesības" attiecas vienīgi uz autortiesībām un blakustiesībām, ieskaitot sui generis aizsardzības formas. Šo direktīvu nepiemēro dokumentiem, uz kuriem attiecas rūpnieciskā īpašuma tiesības, piemēram, patentiem un reģistrētiem dizainparaugiem un preču zīmēm. Šī direktīva neskar publiskā sektora struktūru intelektuālā īpašuma tiesību pastāvēšanu vai īpašuma tiesības uz tām, un tā arī neierobežo šo tiesību izmantošanu jebkādā veidā, kas sniedzas ārpus šīs direktīvas noteiktajām robežām. Saskaņā ar šo direktīvu noteiktie pienākumi būtu jāpiemēro vienīgi tiktāl, ciktāl tie ir saderīgi ar starptautiskiem nolīgumiem par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, jo īpaši Bernes Konvenciju par literāro un mākslas darbu aizsardzību ("Bernes Konvencija") un Līgumu par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas saistītas ar tirdzniecību ("*TRIPS* līgums"), un Vispasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ("*WIPO*") līgumu par autortiesībām. Tomēr publiskā sektora struktūrām būtu jāizmanto to autortiesības tādā veidā, kas veicina atkalizmantošanu.
- (55) Ņemot vērā Savienības tiesību aktus un dalībvalstu un Savienības starptautiskās saistības, jo īpaši tās, kas izriet no Bernes konvencijas un *TRIPS* līguma, dokumenti, uz kuriem trešām personām ir intelektuālā īpašuma tiesības, būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas. Ja trešā persona ir bijusi tāda dokumenta sākotnējais intelektuālā īpašuma tiesību īpašnieks, kurš ir bibliotēku, tostarp universitāšu bibliotēku, muzeju un arhīvu turējumā, un šo tiesību aizsardzības termiņš vēl nav beidzies, minētais dokuments šīs direktīvas nolūkiem būtu jāuzskata par dokumentu, uz kuru trešām personām ir intelektuālā īpašuma tiesības.

- (56) Šai direktīvai nebūtu jāskar tiesības, tostarp ekonomiskās un nemateriālās tiesības, kuras publiskā sektora struktūru darbiniekiem varētu būt saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (57) Turklāt, ja kāds dokuments ir pieejams atkalizmantošanai, attiecīgajai publiskā sektora struktūrai būtu jā saglabā tiesības minēto dokumentu izmantot.
- (58) Šī direktīva neskar Direktīvu 2014/24/ES.
- (59) Rīki, kas palīdz potenciālajiem atkalizmantotājiem atrast dokumentus, kuri pieejami atkalizmantošanai, un atkalizmantošanas nosacījumi var būtiski veicināt publiskā sektora dokumentu pārrobežu izmantošanu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina praktiski noteikumi, kas palīdz atkalizmantotājiem meklēt dokumentus, kuri pieejami atkalizmantošanai. Šādu praktisku noteikumu piemēri ir, galveno dokumentu (dokumenti, kuri tiek plaši atkalizmantoti vai kuri, iespējams, tiks plaši atkalizmantoti) līdzekļu saraksti, kam vajadzētu būt pieejamiem tiešsaistē, un portāla vietnes, kam ir saites ar decentralizētiem līdzekļu sarakstiem. Dalībvalstīm arī būtu jāveicina publiskā sektora informācijas ilgtermiņa pieejamība atkalizmantošanai – saskaņā ar piemērojamo saglabāšanas politiku.
- (60) Komisijai būtu jāveicina dalībvalstu sadarbība un jāatbalsta tādu savietojamu elektronisko saskarņu izstrāde, izmēģināšana, īstenošana un ieviešana, kuras nodrošina efektīvākus un drošākus sabiedriskos pakalpojumus.

- (61) Šī direktīva neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK¹. Tā paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem publiskā sektora struktūras var izmantot savas intelektuālā īpašuma tiesības iekšējā informācijas tirgū, atļaujot atkalizmantot dokumentus. Ja publiskā sektora struktūras ir Direktīvas 96/9/EK 7. panta 1. punktā noteikto tiesību turētājas, tām minētās tiesības nebūtu jāizmanto nolūkā kavēt esošo dokumentu atkalizmantošanu vai ierobežot to atkalizmantošanu, pārsniedzot šajā direktīvā paredzētās robežas.
- (62) Komisija ir atbalstījusi atvērto datu progresa ziņojuma izveidi tiešsaistē, kurā būtu attiecīgie izpildes rādītāji attiecībā uz publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu visās dalībvalstīs. Regulāra šā progresa ziņojuma atjaunināšana veicinās informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un informācijas pieejamību par politiku un praksi visā Savienībā.
- (63) Ir jānodrošina, ka dalībvalstis uzrauga publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas apjomu, nosacījumus, saskaņā ar kuriem tā ir publiskota, un tiesiskās aizsardzības praksi.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

- (64) Iepriekš apspriežoties ar ieinteresētajām personām, Komisija, izdodot jaunas un atjauninot esošās pamatnostādnes, īpaši attiecībā uz ieteicamajām standarta licencēm, datu kopām un maksu par dokumentu atkalizmantošanu, drīkst palīdzēt dalībvalstīm īstenot šo direktīvu konsekvēti.
- (65) Viens no galvenajiem iekšējā tirgus izveides mērķiem ir radīt apstākļus, kas veicinātu Savienības mēroga pakalpojumu attīstību. Bibliotēkās, tostarp universitāšu bibliotēkās, muzejos un arhīvos ir ievērojams daudzums vērtīgu publiskā sektora informācijas resursu, jo īpaši kopš digitalizācijas projekti ir daudzķāršojuši neaizsargātu digitālu materiālu apjomu. Minētie kultūras mantojuma krājumi un ar tiem saistītie metadati veido potenciālu pamatu digitāla satura produktiem un pakalpojumiem, un tiem ir milzīgs inovatīvas atkalizmantošanas potenciāls tādās nozarēs kā izglītība un tūrisms. Citām kultūras iestādēm, piemēram, orķestriem, operēātriem, baleta teātriem un dramatiskajiem teātriem, tostarp arhīviem, kas ir daļa no šīm iestādēm, nebūtu jāietilpst šīs direktīvas darbības jomā to izpildītājmākslas specifikas dēļ un tāpēc, ka gandrīz uz visiem to materiāliem attiecas trešās personas intelektuālā īpašuma tiesības.

- (66) Lai paredzētu nosacījumus, kas veicina tādu dokumentu atkalizmantošanu, kuri ir saistīti ar ievērojamiem sociālekonomiskiem ieguvumiem un ir īpaši vērtīgi ekonomikai un sabiedrībai, pielikumā būtu jāiekļauj augstvērtīgu datu kopu tematisko kategoriju saraksts. Minot kā piemēru un neskarot īstenošanas aktus, ar ko nosaka augstvērtīgas datu kopas, uz kurām būtu jāattiecas šajā direktīvā noteiktajām īpašajām prasībām, ņemot vērā Komisijas pamatnostādnes attiecībā uz ieteicamajām standarta licencēm, datu kopām un maksu par dokumentu atkalizmantošanu, tematiskās kategorijas *inter alia* varētu aptvert pasta indeksus, valstu un vietējās kartes (ģeotelpisko datu kopas), enerģijas patēriņu un satelītattēlus, (zemes novērošana un vide), *in situ* datus no instrumentiem un laika prognozes (meteoroloģijas datu kopas), demogrāfiskos un ekonomikas rādītājus (statistika), komercreģistrus un reģistrācijas identifikatorus (uzņēmumi un uzņēmumu īpašumtiesības), ceļa zīmes un iekšzemes ūdensceļus (mobilitāte).

(67) Lai grozītu augstvērtīgu datu kopu tematisko kategoriju sarakstu, pievienojot jaunas tematiskas kategorijas, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu¹. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

---

¹ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(68) Savienības mēroga saraksts, kurā norādītas tās datu kopas, kam ir īpašs potenciāls dot sociālekonomiskus ieguvumus, un saskaņoti atkalizmantošanas nosacījumi ir svarīgs faktors, kas ļauj nodrošināt datu pārrobežu lietojumus un pakalpojumus. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai atbalstīt tādu dokumentu atkalizmantošanu, kas saistīti ar svarīgiem sociālekonomiskiem ieguvumiem, pieņemot sarakstu ar konkrētām augstvērtīgām datu kopām, uz kurām attiecas šīs direktīvas īpašās prasības, kā arī minēto datu kopu publicēšanas un atkalizmantošanas kārtību. Tādējādi minētās īpašās prasības nepiemēros, pirms Komisija būs pieņēmusi īstenošanas aktus. Sarakstā būtu jāņem vērā Savienības nozaru tiesību akti, kas reglamentē datu kopu publicēšanu, piemēram, Direktīvas 2007/2/EK un 2010/40/ES, lai nodrošinātu, ka datu kopas ir darītas pieejamas saskaņā ar attiecīgajiem standartiem un metadatu kopumiem. Saraksts būtu jāveido, pamatojoties uz šajā direktīvā izklāstītajām tematiskajām kategorijām. Saraksta sagatavošanā Komisijai būtu jārīko atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Turklāt, lemjot par publisku uzņēmumu turējumā esošu datu iekļaušanu sarakstā vai par to brīvu pieejamību, būtu jāņem vērā ietekme uz konkurētspēju attiecīgajos tirgos. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (69) Lai nodrošinātu maksimālu ietekmi un veicinātu atkalizmantošanu, augstvērtīgām datu kopām vajadzētu būt pieejamām atkalizmantošanai ar minimāliem juridiskiem ierobežojumiem un bez maksas. Tām arī vajadzētu būt publicētām, izmantojot *API*. Tomēr tas neliedz publiskā sektora struktūrām, īstenojot publisko varu, iekasēt maksu par pakalpojumiem, ko tās sniedz attiecībā uz augstvērtīgām datu kopām, jo īpaši dokumentu autentiskuma vai pareizības apstiprināšanu.
- (70) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, atvieglot uz publiskā sektora dokumentiem balstītu Savienības mēroga informācijas produktu un pakalpojumu izveidi, lai nodrošinātu efektīvu publiskā sektora dokumentu pārrobežu izmantošanu, no vienas puses, privātiem uzņēmumiem, jo īpaši MVU, saistībā ar informācijas produktiem un pakalpojumiem ar pievienoto vērtību, kā arī, no otras puses, iedzīvotājiem, lai vienkāršotu informācijas brīvu apriti un komunikāciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā ierosināto darbību būtībai raksturīgo Savienības mērogu, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (71) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz privātumu, personas datu aizsardzība, tiesības uz īpašumu un personu ar invaliditāti integrēšana. Nevienam no šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāinterpretē vai jāīsteno tādā veidā, kas ir pretrunā Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai.
- (72) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas 2018. gada 10. jūlijā sniedza savu atzinumu¹.
- (73) Komisijai šī direktīva būtu jāizvērtē. Ievērojot 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, minētās izvērtēšanas pamatā vajadzētu būt pieciem kritērijiem, proti, lietderībai, efektivitātei, būtiskumam, saskaņotībai un pievienotajai vērtībai, un tai būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz turpmākās rīcības iespējām.
- (74) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

---

¹ OV C 305, 30.8.2018., 7. lpp.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants.

Priekšmets un darbības joma

1. Lai veicinātu atvērto datu izmantošanu un stimulētu produktu un pakalpojumu inovāciju, ar šo direktīvu nosaka tādu minimālo noteikumu kopumu, ar kuriem reglamentē atkalizmantošanu un praktiskus noteikumus atkalizmantošanas veicināšanai:
  - a) dalībvalstu publiskā sektora struktūru turējumā jau esoši dokumenti;
  - b) jau esoši dokumenti, kas ir tādu publisku uzņēmumu turējumā, kuri:
    - i) darbojas Direktīvā 2014/25/ES noteiktajās jomās;
    - ii) darbojas kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1370/2007 2. pantu;
    - iii) darbojas kā gaisa pārvadātāji, īstenojot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. pantu; vai
    - iv) darbojas kā Kopienas kuģu īpašnieki, veicot publiskā pasūtījuma nodrošināšanas pienākumus, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 3577/92 4. pantu;

c) pētniecības dati, ievērojot 10. pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

a) dokumentiem, kuru sagādāšana ir darbība, kas neietilpst attiecīgo publiskā sektora struktūru publiskā uzdevuma jomā, kā tas noteikts ar dalībvalsts tiesību aktiem vai citiem saistošiem noteikumiem, vai, ja šādu noteikumu nav, kā definēts atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts parastajai administratīvajai praksei ar noteikumu, ka publisko uzdevumu darbības joma ir pārredzama un to ir iespējams pārskatīt;

b) tādiem publisku uzņēmumu turējumā esošiem dokumentiem:

i) kas ir sagatavoti ārpus vispārējās nozīmes pakalpojumu sniegšanas jomas, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos vai dalībvalsts citos saistošos noteikumos;

ii) kas ir saistīti ar konkurenci tieši pakļautām darbībām, un tāpēc, ievērojot Direktīvas 2014/25/ES 34. pantu, uz tiem neattiecas publiskā iepirkuma noteikumi;

c) dokumentiem, uz kuriem trešām pusēm ir intelektuālā īpašuma tiesības;

d) dokumentiem, piemēram, sensitīviem datiem, kuriem piekļuve nav atļauta atbilstīgi dalībvalsts noteiktiem piekļuves režīmiem, tostarp pamatojoties uz:

i) valsts drošības aizsardzību (t. i., valsts drošību), aizsardzību vai sabiedrisko drošību,

- ii) statistikas datu konfidencialitāti,
- iii) komerciālu konfidencialitāti (tostarp uzņēmējdarbības, profesionālajiem vai uzņēmumu noslēpumiem);
- e) dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota, pamatojoties uz slepenu informāciju saistībā ar kritiskās infrastruktūras aizsardzību, kā noteikts Direktīvas 2008/114/EK 2. panta d) apakšpunktā;
- f) dokumentiem, kuriem piekļuve ir ierobežota ar dalībvalstu noteiktiem piekļuves režīmiem, tostarp gadījumos, kad iedzīvotājiem vai juridiskām personām ir jāpierāda, ka tie ir īpaši ieinteresēti iegūt piekļuvi dokumentiem;
- g) logotipiem, ģerboņiem un zīmotnēm;
- h) dokumentiem, kuriem piekļuve ir liegta vai ierobežota ar piekļuves režīmiem, pamatojoties uz personas datu aizsardzību, un dokumentu daļām, kam var piekļūt saskaņā ar minētajiem režīmiem un kas satur personas datus, kuru atkalizmantošana tiesību aktos ir definēta kā nesaderīga ar tiesību aktiem par personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi vai kā tāda, kas apdraud personas privātuma un neaizskaramības aizsardzību, jo īpaši saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem attiecībā uz personas datu aizsardzību;

- i) dokumentiem, kuri ir valsts raidsabiedrību un to meitasuzņēmumu turējumā, kā arī citu struktūru vai to meitasuzņēmumu turējumā, lai veiktu sabiedriskās apraides uzdevumu;
  - j) dokumentiem, kuri ir kultūras iestāžu turējumā, izņemot bibliotēkas, tostarp universitāšu bibliotēkas, muzejus un arhīvus;
  - k) dokumentiem, kuri ir vidējās izglītības un zemāka līmeņa izglītības iestāžu turējumā, un, visu citu izglītības iestāžu gadījumā, dokumentiem, kas nav 1. punkta c) apakšpunktā minētie dokumenti;
  - l) dokumentiem, izņemot 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem, kuri ir pētniecību veicošu un pētniecību finansējošu organizāciju, tostarp organizāciju, kas izveidotas pētījumu rezultātu tālāk nodošanai, turējumā.
3. Šī direktīva pamatojas uz Savienības un valstu piekļuves režīmiem un neskar tos.
4. Šī direktīva neskar Savienības un valstu tiesību aktus par personas datu aizsardzību, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679 un Direktīvu 2002/58/EK, un atbilstošos valstu tiesību aktu noteikumus.
5. Saskaņā ar šo direktīvu noteiktos pienākumus piemēro vienīgi tiktāl, ciktāl tie ir saderīgi ar starptautiskiem nolīgumiem par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, jo īpaši Bernes konvenciju, *TRIPS* līgumu un *WIPO* līgumu par autortiesībām.

6. Publiskā sektora struktūras neizmanto Direktīvas 96/9/EK 7. panta 1. punktā noteiktās datubāzes veidotāja tiesības nolūkā novērst dokumentu atkalizmantošanu vai ierobežot atkalizmantošanu, pārsniedzot šajā direktīvā noteiktās robežas.
7. Šī direktīva reglamentē dalībvalstu publiskā sektora struktūru un publisku uzņēmumu turējumā jau esošu dokumentu atkalizmantošanu, tostarp tādu dokumentu atkalizmantošanu, uz kuriem attiecas Direktīva 2007/2/EK.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "publiskā sektora struktūra" ir valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, publisko tiesību subjekti vai vienas vai vairāku šādu iestāžu vai viena vai vairāku šādu publisko tiesību subjektu veidotas apvienības;
- 2) "publisko tiesību subjekti" ir struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:
  - a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;

- b) tām ir juridiskas personas statuss; un
  - c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, vai arī reģionālās vai vietējās iestādes, vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu iecel valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;
- 3) "publisks uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums, kurš darbojas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajās jomās un kurā publiskā sektora struktūrām var būt tieša vai netieša dominējoša ietekme atbilstoši to īpašuma tiesībām uz minēto uzņēmumu, finansiālajai līdzdalībai minētajā uzņēmumā vai noteikumiem, kas piemērojami minētajam uzņēmumam. Uzska, ka publiskā sektora struktūrām ir dominējoša ietekme jebkurā no šādiem gadījumiem, kuros minētās struktūras tieši vai netieši:
- a) ir attiecīgā uzņēmuma parakstītā kapitāla lielākās daļas turētājas;
  - b) kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām akcijām;
  - c) var iecelt vairāk nekā pusi no attiecīgā uzņēmuma vadības, valdes vai uzraudzības struktūras locekļiem;
- 4) "universitāte" ir jebkura publiskā sektora struktūra, kas piedāvā pēc vidējās izglītības iestādes beigšanas iegūt augstāko izglītību un akadēmisko grādu;

- 5) "standarta licence" ir iepriekš noteikts atkalizmantošanas nosacījumu kopums digitālā formātā, kas, vēlams, ir saderīgs ar tiešsaistē pieejamām standartizētām publiskajām licencēm;
- 6) "dokuments" ir:
  - a) jebkurš saturs uz jebkura nesēja (papīra vai elektroniskā veidā, vai arī kā skaņas, attēla vai audiovizuāls ieraksts); vai
  - b) šāda satura jebkāda daļa;
- 7) "anonimizācija" ir process, kurā dokumentus maina uz anonīmiem dokumentiem, kuri neattiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu, vai process, kurā personas datus padara anonīmus tādā veidā, ka datu subjekts nav vai vairs nav identificējams;
- 8) "dinamiskie dati" ir digitāli dokumenti, ko atjaunina bieži vai reāllaikā, jo īpaši to nepastāvīguma vai straujas novecošanas dēļ; sensoru ģenerētus datus parasti uzskata par dinamiskajiem datiem;
- 9) "pētniecības dati" ir digitāli dokumenti, kas nav zinātniskas publikācijas un kas tiek vākti vai sagatavoti zinātniskās pētniecības darbību gaitā, un ko pētniecības procesā izmanto kā pierādījumus vai ko pētniecības aprindās parasti uzskata par nepieciešamiem, lai validētu pētījumu secinājumus un rezultātus;

- 10) "augstvērtīgas datu kopas" ir dokumenti, kuru atkalizmantošana ir saistīta ar svarīgiem ieguvumiem sabiedrībai, videi un ekonomikai, jo īpaši tādēļ, ka tie ir piemēroti, lai radītu pakalpojumus ar pievienoto vērtību, lietojumus un jaunas un pienācīgas augstas kvalitātes darbvietas, un pakalpojumu ar pievienoto vērtību un lietojumu, kas balstās uz minētajām datu kopām, potenciālo lietotāju skaita dēļ;
- 11) "atkalizmantošana" ir izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas, attiecībā uz dokumentiem, kuri ir:
- a) publiskā sektora struktūru turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis, kuram dokumenti tika sagatavoti, pildot publisko uzdevumu, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot to publiskos uzdevumus; vai
  - b) publisku uzņēmumu turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis – sniegt vispārējas nozīmes pakalpojumus –, kuram dokumenti tika sagatavoti, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskiem uzņēmumiem un publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot publiskā sektora struktūru publiskos uzdevumus;
- 12) "personas dati" ir personas dati, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 2016/679 4. panta 1) punktā;
- 13) "mašīnlasāms formāts" ir datnes formāts, kas ir strukturēts tā, lai lietojumprogrammas var viegli identificēt, atpazīt un iegūt no dokumenta specifiskus datus, tostarp atsevišķas faktoloģiskas vienības, un to iekšējo struktūru;

- 14) "atvērts formāts" ir datnes formāts, kas ir platformneatkarīgs un ko dara pieejamu sabiedrībai bez jebkādiem ierobežojumiem, kuri traucē dokumentu atkalizmantošanu;
- 15) "oficiāls atvērts standarts" ir rakstiski noteikts standarts, kurā precīzi norādītas specifikācijas prasībām attiecībā uz programmatūras sadarbības nodrošināšanu;
- 16) "samērīga peļņa no kapitāla ieguldījuma" ir vispārējās maksas procentuāla daļa papildus tai, kas vajadzīga, lai atgūtu attiecināmās izmaksas, kura nepārsniedz ECB fiksēto procentu likmi vairāk kā par 5 procentpunktiem;
- 17) "trešā puse" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kuras turējumā ir dati un kas nav publiskā sektora struktūra vai publisks uzņēmums.

3. pants

Vispārējais princips

1. Ievērojot šā panta 2. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka dokumenti, uz kuriem attiecas šī direktīva saskaņā ar 1. pantu, ir atkalizmantojami komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem saskaņā ar III un IV nodaļu.
2. Attiecībā uz dokumentiem, uz kuriem bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem, ir intelektuālā īpašuma tiesības, un attiecībā uz dokumentiem, kuri ir publisku uzņēmumu turējumā, gadījumos, kad ir atļauta šādu dokumentu atkalizmantošana, dalībvalstis nodrošina, ka minētie dokumenti ir atkalizmantojami komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem saskaņā ar III un IV nodaļu.

II NODAĻA

ATKALIZMANTOŠANAS PIEPRASĪJUMI

4. pants

Atkalizmantošanas pieprasījumu apstrāde

1. Publiskā sektora struktūras, izmantojot elektroniskos līdzekļus, ja tas ir iespējams un lietderīgi, apstrādā atkalizmantošanas pieprasījumus un dara dokumentus pieejamus pieprasījuma iesniedzējam atkalizmantošanai vai, ja nepieciešama licence, pieņemamā termiņā, kas atbilst termiņiem, kādi noteikti dokumentu piekļuves pieprasījumu apstrādei, pabeidz licences piedāvājumu pieteikuma iesniedzējam.
2. Ja nav noteikti termiņi vai citi noteikumi, kas reglamentē dokumentu savlaicīgu sniegšanu, publiskā sektora struktūras apstrādā pieprasījumu un piegādā dokumentus pieteikuma iesniedzējam atkalizmantošanai vai, ja nepieciešama licence, pabeidz licences piedāvājumu pieteikuma iesniedzējam pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā, termiņā, kas nepārsniedz 20 darba dienas no tā saņemšanas. Plašiem vai sarežģītiem pieprasījumiem minēto termiņu var pagarināt par vēl 20 darba dienām. Šādos gadījumos pieteikuma iesniedzējam pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā trīs nedēļu laikā pēc sākotnējā pieprasījuma iesniegšanas paziņo, ka nepieciešams vairāk laika, lai apstrādātu pieprasījumu, un norāda, kādi tam ir iemesli.

3. Nelabvēlīga lēmuma gadījumā publiskā sektora struktūras paziņo pieprasījuma iesniedzējam atteikuma pamatojumu, pamatojoties uz dalībvalstī pastāvošā piekļuves režīma attiecīgajiem noteikumiem vai noteikumiem, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, jo īpaši 1. panta 2. punkta a)–h) apakšpunktu vai 3. pantu. Ja nelabvēlīgais lēmums ir pamatots ar 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu, publiskā sektora struktūra iekļauj norādi uz fizisko vai juridisko personu, kas ir tiesību subjekts, ja tas ir zināms, vai arī licenciāru, no kura publiskā sektora struktūra ieguvusi attiecīgo materiālu. Bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem, šāda norāde nav jāiekļauj.
4. Jebkurā lēmumā par atkalizmantošanu iekļauj norādi uz tiesību aizsardzības līdzekļiem, ja pieprasītājs vēlas apstrīdēt lēmumu. Viena no tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanas iespējām ir pārskatīšana, ko veic objektīva pārskatīšanas struktūra ar attiecīgām specializētām zināšanām, piemēram, valsts konkurences iestāde, attiecīgā dokumentu pieejamības iestāde, valsts uzraudzības iestāde, kas izveidota saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, vai valsts tiesu iestāde, kuras lēmumi ir saistoši attiecīgajai publiskā sektora struktūrai.
5. Šā panta nolūkos dalībvalstis nosaka praktiskus noteikumus, lai veicinātu dokumentu efektīvu atkalizmantošanu. Minētie noteikumi jo īpaši var ietvert sīkākus noteikumus par to, kā sniedzama pienācīga informācija par šajā direktīvā noteiktajām tiesībām un kā piedāvājama attiecīga palīdzība un norādījumi.

6. Šā panta prasības nav jāievēro šādām struktūrām:
- a) publiskiem uzņēmumiem;
  - b) izglītības iestādēm, pētniecību veicošām organizācijām un pētniecību finansējošām organizācijām.

III NODAĻA

ATKALIZMANTOŠANAS NOSACĪJUMI

5. pants

Pieejamie formāti

1. Neskarot V nodaļu, publiskā sektora struktūras un publiski uzņēmumi dara savus dokumentus pieejamus jebkādā iepriekš esošā formātā vai valodā un, ja tas ir iespējams un lietderīgi, ar elektroniskiem līdzekļiem, tādos formātos, kas ir atvērti, mašīnlasāmi, piekļūstami, atrodami un atkalizmantojami, kopā ar to metadatiem. Gan formātam, gan metadatiem, ja iespējams, jāatbilst oficiāliem atvērtiem standartiem.
2. Dalībvalstis mudina publiskā sektora struktūras un publiskus uzņēmumus sagatavot un darīt pieejamus dokumentus, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, saskaņā ar principu "atvērts integrēti un pēc noklusējuma".

3. Šā panta 1. punkts neuzliek publiskā sektora struktūrām pienākumu veidot vai pielāgot dokumentus vai izsniegt to izrakstus, lai ievērotu minētā punkta noteikumus, ja tas saistīts ar nesamērīgiem pūliņiem, kas pārsniedz vienkāršu darbību.
4. Publiskā sektora struktūrām nevar prasīt turpināt sagatavot un glabāt noteikta veida dokumentu tāpēc, lai privātā vai publiskā sektora organizācijas tos atkalizmanto.
5. Publiskā sektora struktūras dara dinamiskos datus pieejamus atkalizmantošanai tūlīt pēc savākšanas, izmantojot piemērotas *API* un attiecīgā gadījumā – kā lielapjoma lejupielādi.
6. Ja darot pieejamus dinamiskos datus atkalizmantošanai tūlīt pēc savākšanas, kā minēts 5. punktā, tiktu pārsniegtas publiskā sektora struktūras finansiālās un tehniskās iespējas, tādējādi radot nesamērīgus pūliņus, minētos dinamiskos datus dara pieejamus atkalizmantošanai tādā termiņā vai ar tādiem pagaidu tehniskiem ierobežojumiem, kas nepamatoti nekaitē to ekonomiskā un sociālā potenciāla izmantošanai.
7. Šā panta 1.–6. punktu piemēro publisku uzņēmumu turējumā jau esošiem dokumentiem, kas ir pieejami atkalizmantošanai.
8. Augstvērtīgas datu kopas, kas uzskaitītas sarakstā saskaņā ar 14. panta 1. punktu, dara pieejamas atkalizmantošanai mašīnlasāmā formātā, izmantojot piemērotas *API* un attiecīgā gadījumā – kā lielapjoma lejupielādi.

6. pants

Maksas noteikšanas principi

1. Dokumentu atkalizmantošana ir bez maksas.

Tomēr var būt atļauts atgūt robežizmaksas, kas rodas par dokumentu reproducēšanu, nodrošināšanu un izplatīšanu, kā arī par personas datu anonimizāciju un konfidencialas komercinformācijas aizsardzībai veiktajiem pasākumiem.

2. Izņēmuma kārtā 1. punktu nepiemēro:

- a) publiskā sektora struktūrām, no kurām prasa gūt ieņēmumus, lai segtu ievērojamu daļu izmaksu, kas saistītas ar tām uzticēto publisko uzdevumu izpildi;
- b) bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem;
- c) publiskiem uzņēmumiem.

3. Dalībvalstis tiešsaistē publicē 2. punkta a) apakšpunktā minēto publiskā sektora struktūru sarakstu.

4. Šā panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos kopējo maksu aprēķina, saskaņā ar objektīviem, pārredzamiem un pārbaudāmiem kritērijiem. Šādus kritērijus nosaka dalībvalstis.

Kopējie ieņēmumi no dokumentu sagādāšanas un atkalizmantošanas atļaušanas attiecīgajā pārskata periodā nepārsniedz to savākšanas, sagatavošanas, reproducēšanas, izplatīšanas un datu glabāšanas - kopā ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījuma - un attiecīgā gadījumā personas datu anonimizācijas un pasākumu, kas veikti konfidenciālas komercinformācijas aizsardzībai, izmaksas.

Maksu aprēķina saskaņā ar piemērojamiem grāmatvedības principiem.

5. Ja maksu nosaka publiskā sektora struktūras, kas minētas 2. punkta b) apakšpunktā, kopējie ieņēmumi no dokumentu sagādāšanas un atkalizmantošanas atļaušanas attiecīgajā pārskata periodā nepārsniedz savākšanas, sagatavošanas, reproducēšanas, izplatīšanas, datu glabāšanas, saglabāšanas un tiesību iegūšanas izmaksas un attiecīgā gadījumā – personas datu anonimizācijas un konfidenciālas komercinformācijas aizsardzībai veikto pasākumu izmaksas kopā ar samērīgu peļņu no kapitāla ieguldījuma.

Maksu aprēķina saskaņā ar grāmatvedības principiem, kas ir piemērojami attiecīgajām publiskā sektora struktūrām.

6. Šādu datu atkalizmantošana lietotājam ir bez maksas:
  - a) augstvērtīgas datu kopas, kas uzskaitītas sarakstā saskaņā ar 14. panta 1. punktu, - ievērojot 14. panta 3., 4. un 5. punktu;
  - b) pētniecības dati, kas minēti 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

7. pants
Pārredzamība

1. Attiecībā uz standarta maksu par dokumentu atkalizmantošanu jebkurus piemērojamus nosacījumus un minētās maksas faktiskās summas, tostarp šādas maksas aprēķināšanas bāzi, nosaka iepriekš un publicē, izmantojot elektroniskos līdzekļus, ja tas ir iespējams un lietderīgi.
2. Attiecībā uz citu maksu par atkalizmantošanu, kas nav minēta 1. punktā, faktoros, kas tiek ņemti vērā, aprēķinot šādu maksu, norāda jau sākotnēji. Attiecīgais dokumentu turētājs pēc pieprasījuma arī norāda veidu, kādā šāda maksa ir aprēķināta attiecībā uz konkrēto atkalizmantošanas pieprasījumu.
3. Publiskā sektora struktūras nodrošina, ka dokumentu atkalizmantošanas pieprasījuma iesniedzējus informē par pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz tos skarošiem lēmumiem vai praksi.

8. pants
Standarta licences

1. Uz dokumentu atkalizmantošanu neattiecina nosacījumus, izņemot, ja šādi nosacījumi ir objektīvi, proporcionāli, nediskriminējoši un pamatoti ar sabiedrības interešu mērķi.

Ja uz dokumentu atkalizmantošanu attiecinā nosacījums, minētie nosacījumi nevajadzīgi neierobežo atkalizmantošanas iespējas, un tos neizmanto, lai ierobežotu konkurenci.

2. Dalībvalstīs, kur tiek izmantotas licences, dalībvalstis nodrošina, ka publiskā sektora dokumentu atkalizmantošanai ir pieejamas standarta licences ciparu formātā, kuras var pielāgot, lai apmierinātu konkrētus licenču pieteikumus, un kuras var apstrādāt elektroniskā veidā. Dalībvalstis mudina izmantot šādas standarta licences.

9. pants

Praktiski notikumi

1. Dalībvalstis nosaka praktiskus noteikumus, kas atvieglo atkalizmantošanai pieejamo dokumentu meklēšanu, piemēram, galveno dokumentu un attiecīgo metadatu aktīvu katalogus, kuri, ja tas ir iespējams un lietderīgi, ir pieejami tiešsaistē un mašīnlasāmā formātā, un portālu vietnes, kam ir saites uz aktīvu katalogiem. Ja iespējams, dalībvalstis veicina dokumentu meklēšanu dažādās valodās, jo īpaši nodrošinot metadatu apkopošanu Savienības līmenī.

Dalībvalstis arī mudina publiskā sektora struktūras izveidot praktiskus noteikumus, lai veicinātu atkalizmantošanai pieejamo dokumentu saglabāšanu.

2. Dalībvalstis, sadarbojoties ar Komisiju, turpina centienus vienkāršot piekļuvi datu kopām, jo īpaši nodrošinot vienotu piekļuves punktu un pakāpeniski darot pieejamas piemērotas publiskā sektora struktūru turējumā esošas datu kopas attiecībā uz dokumentiem, uz kuriem šī direktīva attiecas, kā arī Savienības iestāžu turējumā esošiem datiem, formātos, kas ir piekļūstami, viegli atrodamā un atkalizmantojami ar elektroniskiem līdzekļiem.

10. pants

Pētniecības dati

1. Dalībvalstis atbalsta pētniecības datu pieejamību, tālab pieņemot valsts politiku un attiecīgas darbības, kuru mērķis ir no publiskiem līdzekļiem finansētas pētniecības datus padarīt brīvi pieejamus ("atvērtās piekļuves politika"), ievērojot principu "atvērts pēc noklusējuma" un saderīgs ar *FAIR* principiem. Minētajā kontekstā būtu pienācīgi jāņem vērā bažas saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesībām, personas datu aizsardzību un konfidencialitāti, drošību un leģitīmām komercinteresēm, saskaņā ar principu "tik atvērti, cik iespējams, tik slēgti, cik vajadzīgs". Minētā atvērtās piekļuves politika ir vērsta uz pētniecību veicošajām organizācijām un pētniecību finansējošajām organizācijām.
2. Neskarot 1. panta 2. punkta c) apakšpunktu pētniecības dati ir atkalizmantojami komerciālos vai nekomerciālos nolūkos saskaņā ar III un IV nodaļu, ciktāl tie ir finansēti no publiskiem līdzekļiem un pētnieki, pētniecību veicošās organizācijas vai pētniecību finansējošās organizācijas jau ir darījušas tos publiski pieejamus, izmantojot institucionālu vai tematisku repozitoriju. Minētajā kontekstā ņem vērā leģitīmas komercintereses, zināšanu pārneses darbības un iepriekšējās intelektuālā īpašuma tiesības..

IV NODAĻA

NEDISKRIMINĀCIJA UN GODĪGA TIRDZNIECĪBA

11. pants

Nediskriminācija

1. Visi piemērojamie dokumentu atkalizmantošanas nosacījumi ir nediskriminējoši attiecībā uz salīdzināmām atkalizmantošanas kategorijām, tostarp pārrobežu atkalizmantošanu.
2. Ja publiskā sektora struktūra atkalizmanto dokumentus kā izejmateriālus savām komerciālajām darbībām, kuras neietilpst tās publiskajos uzdevumos, tad dokumentu sagādāšanai šīm darbībām piemēro tādu pašu maksu un nosacījumus kā citiem lietotājiem.

12. pants

Ekskluzīvas vienošanās

1. Dokumentu atkalizmantošana ir pieejama visiem iespējamiem tirgus dalībniekiem, pat ja viens vai vairāki tirgus dalībnieki jau izmanto produktus ar pievienoto vērtību, kuru pamatā ir minētie dokumenti. Līgumi vai citas vienošanās starp publiskā sektora struktūrām vai publiskiem uzņēmumiem, kuru turējumā ir dokumenti, un trešām personām nepiešķir ekskluzīvas tiesības.

2. Tomēr, ja nepieciešamas ekskluzīvas tiesības, lai sniegtu pakalpojumus sabiedrības interesēs, šādu tiesību piešķiršanas iemesla pamatotību regulāri pārskata un jebkurā gadījumā to pārskata reizi trijos gados. Ekskluzīvas vienošanās, kuras ir noslēgtas ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena] vai pēc šā datuma, dara publiski pieejamas tiešsaistē vismaz divus mēnešus pirms to stāšanās spēkā. Šādu vienošanos galīgie noteikumi ir pārredzami un tos dara publiski pieejamus tiešsaistē.

Šo punktu nepiemēro kultūras resursu digitalizācijai.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, ja uz kultūras resursu digitalizāciju attiecas ekskluzīvas tiesības, šādas ekskluzivitātes laikposms parasti nepārsniedz desmit gadus. Ja minētais laikposms pārsniedz desmit gadus, tā ilgumu pārskata vienpadsmitajā gadā un attiecīgā gadījumā pēc tam reizi septiņos gados.

Vienošanās, ar kurām piešķir pirmajā daļā minētās ekskluzīvās tiesības, ir pārredzamas un tiek darītas publiski pieejamas.

Attiecībā uz ekskluzīvām tiesībām, kas minētas pirmajā daļā, attiecīgajai publiskā sektora struktūrai bez maksas nodrošina to digitalizēto kultūras resursu kopiju, kas veido minēto vienošanos daļu. Minētā kopija ir pieejama atkalizmantošanai pēc ekskluzivitātes laikposma beigām.

4. Juridiskas vai praktiskas vienošanās, kuras tieši nepiešķir ekskluzīvas tiesības, bet kuru mērķis ir ierobežot dokumentu pieejamību atkalizmantošanai subjektiem, kuri nav trešā persona, kas noslēgusi vienošanos, vai kuras ir pamats uzskatīt par tādām, dara publiski pieejamas tiešsaistē vismaz divus mēnešus pirms to stāšanās spēkā. Šādu juridisku vai praktisku vienošanos ietekmi uz datu pieejamību atkalizmantošanai regulāri pārskata, un jebkurā gadījumā to pārskata reizi trijos gados. Šādu vienošanos galīgie noteikumi ir pārredzami un tiek darīti publiski pieejami tiešsaistē.
5. Ekskluzīvās vienošanās, kuras bija spēkā 2013. gada 17. jūlijā un uz kurām neattiecas 2. un 3. punktā noteiktie izņēmumi, un kuras noslēgušas publiskā sektora struktūras, tiek izbeigtas līguma darbības beigās vai jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 2043. gada 18. jūlijā.

Ekskluzīvās vienošanās, kuras bija spēkā ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums], un uz kurām neattiecas 2. un 3. punktā noteiktie izņēmumi, un kuras noslēguši publiskie uzņēmumi, tiek izbeigtas līguma darbības beigās vai jebkurā gadījumā ne vēlāk kā ... [30 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

V NODAĻA

AUGSTVĒRTĪGAS DATU KOPAS

13. pants

Augstvērtīgu datu kopu tematiskās kategorijas

1. Lai nodrošinātu nosacījumus, kas veicina augstvērtīgu datu kopu atkalizmantošanu, I pielikumā ir izklāstīts šādu augstvērtīgu datu kopu tematisko kategoriju saraksts.
2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu, lai grozītu I pielikumu, pievienojot jaunas augstvērtīgu datu kopu tematiskās kategorijas nolūkā atspoguļot tehnoloģiju un tirgus attīstību.

14. pants

Konkrētas augstvērtīgas datu kopas un publicēšanas un atkalizmantošanas kārtība

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem, izvēloties no dokumentiem, kam piemēro šo direktīvu, nosaka sarakstu ar konkrētām tādām augstvērtīgām datu kopām, kuras pieder pie I pielikumā izklāstītajām kategorijām un kuras ir publiskā sektora struktūru un publisku uzņēmumu turējumā.

Šādas augstvērtīgas datu kopas:

- a) ir pieejamas bez maksas, ievērojot 3., 4. un 5. punktu;
- b) ir mašīnlasāmas;

- c) ir pieejamas, izmantojot *API*; un
- d) attiecīgā gadījumā nodrošina kā lielapjoma lejupielādi.

Minētajos īstenošanas aktos var precizēt augstvērtīgu datu kopu publicēšanas un atkalizmantošanas kārtību. Šāda kārtība ir saderīga ar atvērtā standarta licencēm.

Kārtībā var ietvert noteikumus, kas piemērojami atkalizmantošanai, datu un metadatu formātiem un izplatīšanas tehniskajai kārtībai. Ņem vērā dalībvalstu veiktos ieguldījumus atklāto datu pieejās, piemēram, ieguldījumus konkrētu standartu izstrādē un ieviešanā, un tos izvērtē attiecībā pret iespējamiem ieguvumiem no iekļaušanas sarakstā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.

2. Konkrētu augstvērtīgu datu kopu noteikšana, ievērojot 1. punktu, pamatojas uz novērtējumu, kurā izskatīts to potenciāls:
  - a) radīt svarīgus sociālekonomiskus ieguvumus vai ieguvumus videi un inovatīvus pakalpojumus;
  - b) dot ieguvumu lielam lietotāju skaitam, jo īpaši MVU;
  - c) palīdzēt radīt ieņēmumus; un
  - d) tās kombinēt ar citām datu kopām.

Šādu konkrētu augstvērtīgu datu kopu noteikšanai Komisija rīko atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, veic ietekmes novērtējumu un nodrošina papildināmību ar esošajiem tiesību aktiem, piemēram, Direktīvu 2010/40/ES, attiecībā uz dokumentu atkalizmantošanu. Minētais ietekmes novērtējums ietver izmaksu un ieguvumu analīzi un analīzi par to, vai tas, ka publiskā sektora struktūras, no kurām prasa gūt ieņēmumus, lai tās segtu nozīmīgu daļu no savām izmaksām, kas saistītas ar tām uzticēto publisko uzdevumu veikšanu, bez maksas dara pieejamas augstvērtīgas datu kopas, radītu būtisku ietekmi uz šādu struktūru budžetu. Attiecībā uz publisku uzņēmumu turējumā esošajām augstvērtīgām datu kopām ietekmes novērtējumā īpaši ņem vērā publisku uzņēmumu nozīmi konkurences ekonomiskajā vidē.

3. Izņēmuma kārtā īstenošanas akti, kas minēti 1. punktā, paredz, ka augstvērtīgu datu kopu pieejamība bez maksas neattiecas uz konkrētām publisku uzņēmumu turējumā esošām augstvērtīgu datu kopām, ja tas radītu konkurences kropļojumus attiecīgajos tirgos.
4. Prasība augstvērtīgas datu kopas darīt pieejamas bez maksas saskaņā ar 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu neattiecas uz bibliotēkām, tostarp universitāšu bibliotēkām, muzejiem un arhīviem.

5. Ja tas, ka publiskā sektora struktūras, no kurām prasa gūt ieņēmumus, lai tās segtu nozīmīgu daļu no savām izmaksām, kas saistītas ar tām uzticēto publisko uzdevumu veikšanu, bez maksas dara pieejamus augstvērtīgu datu kopu veidus, radītu būtisku ietekmi uz iesaistīto struktūru budžetu, dalībvalstis var minētās struktūras atbrīvot no prasības darīt minētās augstvērtīgās datu kopas pieejamas bez maksas uz laiku, kas nepārsniedz divus gadus, pēc tam, kad ir stājies spēkā attiecīgais īstenošanas akts, kurš ir pieņemts saskaņā ar 1. punktu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

15. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 13. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās diena]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 13. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 13. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trijiem mēnešiem.

16. pants
Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja atvērto datu un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas jautājumos. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

17. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz ... [2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas]. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tajos ietver arī paziņojumu, ka atsaucē esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvu, kas atcelta ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

18. pants

Komisijas izvērtēšana

1. Ne ātrāk kā ... [6 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] Komisija izvērtē šo direktīvu un Eiropas Parlamentam, Padomei, kā arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, iesniedz ziņojumu par minētās izvērtēšanas galvenajiem konstatējumiem.

Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.
2. Izvērtēšanā jo īpaši pievēršas šīs direktīvas darbības jomai un sociālajai un ekonomiskajai ietekmei, tostarp:
  - a) tam kādā mērā pieaugusi to publiskā sektora dokumentu atkalizmantošana, kuriem piemēro šo direktīvu, jo īpaši no MVU puses;
  - b) tam kāda ietekme bijusi augstvērtīgu datu kopām;
  - c) tam kāda ietekme bijusi principiem, kas piemēroti maksas noteikšanai un normatīva un administratīva rakstura oficiālo dokumentu atkalizmantošanai;

- d) tādu dokumentu atkalizmantošanai, kuri ir citu struktūru, nevis publiskā sektora struktūru turējumā;
- e) *API* pieejamībai un izmantošanai;
- f) mijiedarbībai starp datu aizsardzības noteikumiem un atkalizmantošanas iespējām;
- g) turpmākām iespējām uzlabot iekšējā tirgus pienācīgu darbību un atbalstīt ekonomikas un darba tirgus attīstību.

19. pants

Atcelšana

Direktīvu 2003/98/EK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā norādīto direktīvu, atceļ no ... [2 gadi pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas], neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanas datumiem.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

20. pants
Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

21. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

Augstvērtīgu datu kopu tematisko kategoriju saraksts, kas minēts 13. panta 1. punktā:

1. Ģeotelpisko datu kopas
  2. Zemes novērošana un vide
  3. Meteoroloģijas datu kopas
  4. Statistika
  5. Uzņēmumi un uzņēmumu īpašumtiesības
  6. Mobilitāte
-

II PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva ar grozījumiem tajā
(minēta 19. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/98/EK (OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp).	
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/37/ES (OV L 175, 27.6.2013., 1. lpp).	

B daļa

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanas diena
(minēti 19. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš	Piemērošanas diena
2003/98/EK	2005. gada 1. jūlijs	2005. gada 1. jūlijs
2013/37/ES	2015. gada 18. jūlijs	2015. gada 18. jūlijs

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 2003/98/EK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkta ievaddaļa un 1. panta 1. punkta a) apakšpunkts
–	1. pants 1. punkta b) apakšpunkts
–	1. panta 1. punkta c) apakšpunkts
1. panta 2. punkta ievaddaļa	1. panta 2. punkta ievaddaļa
1. panta 2. punkta a) apakšpunkts	1. panta 2. punkta a) apakšpunkts
–	1. panta 2. punkta b) apakšpunkts
1. panta 2. punkta b) apakšpunkts	1. panta 2. punkta c) apakšpunkts
1. panta 2. punkta c) apakšpunkts	1. panta 2. punkta d) apakšpunkts
–	1. panta 2. punkta e) apakšpunkts
1. panta 2. punkta ca) apakšpunkts	1. panta 2. punkta f) apakšpunkts
1. panta 2. punkta cb) apakšpunkts	1. panta 2. punkta g) apakšpunkts
1. panta 2. punkta cc) apakšpunkts	1. panta 2. punkta h) apakšpunkts
1. panta 2. punkta d) apakšpunkts	1. panta 2. punkta i) apakšpunkts
1. panta 2. punkta e) apakšpunkts	1. panta 2. punkta l) apakšpunkts
1. panta 2. punkta f) apakšpunkts	1. panta 2. punkta j) apakšpunkts
–	1. panta 2. punkta k) apakšpunkts
1. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts
1. panta 4. punkts	1. panta 4. punkts

Direktīva 2003/98/EK	Šī direktīva
1. panta 5. punkts	1. panta 5. punkts
–	1. panta 6. punkts
–	1. panta 7. punkts
2. panta ievaddaļa	2. panta ievaddaļa
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
–	2. panta 3. punkts
–	2. panta 5. punkts
2. panta 3. punkts	2. panta 6. punkts
–	2. panta 7. punkts
–	2. panta 8. punkts
–	2. panta 9. punkts
–	2. panta 10. punkts
2. panta 4. punkts	2. panta 11. punkts
2. panta 5. punkts	2. panta 12. punkts
2. panta 6. punkts	2. panta 13. punkts
2. panta 7. punkts	2. panta 14. punkts
2. panta 8. punkts	2. panta 15. punkts
2. panta 9. punkts	2. panta 4. punkts
–	2. panta 16. punkts
–	2. panta 17. punkts
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 2. punkts

Direktīva 2003/98/EK	Šī direktīva
4. panta 3. punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 4. punkts	4. panta 4. punkts
–	4. panta 5. punkts
4. panta 5. punkts	–
–	4. panta 6. punkta ievaddaļa
–	4. panta 6. punkta b) apakšpunkts
–	4. panta 6. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
–	5. panta 2. punkts
5. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
5. panta 3. punkts	5. panta 4. punkts
–	5. panta 5. punkts
–	5. panta 6. punkts
–	5. panta 7. punkts
–	5. panta 8. punkts
–	6. panta 1. punkta pirmā daļa
6. panta 1. punkts	6. panta 1. punkta otrā daļa
6. panta 2. punkta ievaddaļa	6. panta 2. punkta ievaddaļa
6. panta 2. punkta a) apakšpunkts	6. panta 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 2. punkta b) apakšpunkts	–
6. panta 2. punkta c) apakšpunkts	6. panta 2. punkta b) apakšpunkts
–	6. panta 2. punkta c) apakšpunkts
–	6. panta 3. punkts
6. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
6. panta 4. punkts	6. panta 5. punkts

Direktīva 2003/98/EK	Šī direktīva
–	6. panta 6. punkts
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	7. panta 2. punkts
7. panta 3. punkts	–
7. panta 4. punkts	7. panta 3. punkts
8. pants	8. pants
9. pants	9. panta 1. punkts
–	9. panta 2. punkts
–	10. panta 1. punkts
–	10. panta 2. punkts
10. pants	11. pants
11. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts
11. panta 2.a punkts	12. panta 3. punkts
–	12. panta 4. punkts
11. panta 3. punkts	–
11. panta 4. punkts	12. panta 5. punkts
–	13. pants
–	14. pants
–	15. pants
–	16. pants
12. pants	17. panta 1. punkts
–	17. panta 2. punkts
13. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts

Direktīva 2003/98/EK	Šī direktīva
13. panta 2. punkts	–
13. panta 3. punkts	18. panta 2. punkta ievaddaļa
–	18. panta 2. punkta a) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta c) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta f) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta g) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta b) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta d) apakšpunkts
–	18. panta 2. punkta e) apakšpunkts
–	19. pants
14. pants	20. pants
15. pants	21. pants
–	I pielikums
–	II pielikums
–	III pielikums